AUTHOR

NO. 1902

TITLE בירוש ס' יצירה לר"ס

RR

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT

CALL NO. ACC. 0806

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

DATE MICROFILMED

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

1a

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

HYMAN G. ENELOW COLLECTION

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

368

העתק מ De Rossi 769

= הפסד סדרים נמצאו

פירוש יצירה לר"מ (ו) החחלה : כשם אל גבור ונורא. ונב בצרות עזרה. אחל לבחוב
פירוש ספר יצירה. אשר על שם אב המון נקרא. אשר עמוד מדר ו ונטחם ופחרונו
נגשל ונחחם. עד עמוד הכמי חוסי' שעימידוה(ו) כל דבר על בוריו וזבילו. ובל
כאשר הועדיאו עדיו ומעילו. ומרח לפרשו מרנו ורבנו הגדיה גאון ז"ל.

התחיל בחח ואבר

יחרוסם ויתנסא.....(ע"כ בראש הספר)

החקדמה חבל ' דפים

בדף מ' ע"ב. פרק ראשון ההלכה הראשונה בשלוים ז יחים נגיבות.....(בחרונה.
פירושה.מסמה.)

136 עמודים '4 כתיבה אשכנזית יפה.-

ובסופה: נשלם ש' ספר יצירה...ע"י אני משה בן יוסף נ"ע בן רבנו משה הדיין
בן רבנו נחן הדיין בן רבנו משה הרב...ממדינת אוליבנו אשר בספרד והעתקתיו
מלשון יסעאל לכבוד גדלת קדושת מורינו ורבינו אהרן בבמ"ר אלהינו...בן..
מ' זר' יצחק ראש הראשים...

הכתי' יפה מאד.- לפני הספר ב' דפים בעפרון

שינוי' נסחאות עפ"י כתב-יד

Corrected according to Dr Loewe's manuscript

instead of [illegible] ought to be

some words are corrected after the manuscript

1314

1314

4

6

2

12

4

6

8

16

1

10

15

1

9

16

17

2

10

7

8

9

24	9	בדיקה read	בריאה
35	2	מיקבלות	תקינות
	3	לשנס	לשנה
	5	לקיתס	לקיתה
38	7	ורוב	תדור
	3	לתקיבלים	ותקבלים
	[illegible]	[illegible]	[illegible]
48	12	לאור סוף תשלום	הנפש
52	10	עינים	עינים
57	9	בשורה	בשורה
60	9	אשר בוקרים ושם הפרים	ויקרא אספרו ושם עדים
	4	הלשון	הלחצים
	8	הלשון	הלחצים
	6	הלבנים	בלי סבר
63	17	לא אמר	אלוה אמר
67	16	[illegible]	[illegible]
	14	[illegible]	[illegible]

p. 88 line 18 [illegible] — to be omitted

91 — 12 [illegible] [illegible]

94 — 18 [illegible] read [illegible]

106 — 13 [illegible] read [illegible]

110 — 7 here [illegible] 1 [illegible] omitted

110 — 17 after [illegible] insert [illegible]

121 line 12 [illegible] read [illegible]

פי' יצירה לר"ם התחלה

בשם אל גבור ונורא, וגם בעזרות עזרה, אחל לכתוב פירוש ספר יצירה, אשר על שם אב המזון נקרא, אשר עמוק מדרשו ונסתם, ופתרונו נגעל ונחתם, עד עמוד חכמי תושיה אעמידוה כל דבר על בוריו ושבילו, וכל מאמר העדיאו עדיו ומעילו, וטרח לפרשו מרנו ורבנו סעדיה גאון ז"ל

התחיל פתח ואמר

יתרומם ויתנשא. שש משוש, ושש משוש, לבל מקרב ולהרבות מחסת, ולהרבות לחבריהם ביתרון, והוא בשמן ובחרון, ומן לבני שמה ומחסרון, ולא מלוק לבעו ירון, ומן לו תחילה ולו הגבון, ולבני עדן בלא בה ומיון, והוא המבלה לעשות בחד ומן בויה לו לו ברבו ולו בבלו לו בבירוך ולו בעיבוך המר שומן לו בשיתה ולו אחרית, והוא מלך כל העלמים ומון ומשתבח מתנשא בעולמו המבדלים, שהוא בראה רוח ומלך הרוחות, והוא מלך רוחות שמלוחים ומדים, ומדות חוחים ומלה מתפם ומדים, ומלה מסמרות מן תהק ומרפא מתרים, יתברך שמו בל ברוחות

(1)

נמצאים, ואמרם הדלתם אבל מה שחפץ שמוך שלו מאשתו ב"ה
המאמרים הבינונים אלה אבל מה שיש לומר המתנגדים בראשם
נקראים כי הוא היסוד ואמרתם בשם המאמר אשר מאמינים
כל המאמרים הנעלים לפלא מאוהם ולו חתי שמעלת לבך בי אמר
לחתי המאמרים נהיו כמאמרים וכמאמרים. ומהקצת הנביאים
בקולות שלא מבטאים שמלאים מלות נבואה לו חתן ומעט
ובן אור רחץ מה שהיה ומעט מעט מאמרים אמרו זהיה מלא
ותחלת הריחץ ואחרי אמרו כי לו נעקרת מרבלל ומהתלבה
ואחרי חיבש החבה לאור רחנה מעט עד שנתוכבה אלו
לפי שאור לפע זה כל זה נפיתי בחבה ואורת והחבה
וזה כאור תמיד היתה תאב ואור והחבה בעת שהיתה
רחשה מעט עד שיבעתה ונתרב אלו ואמר שמספרים
אותה הריחץ ומחב ומעט אין כולו להרבות הבנויה בה
לו שלו לעיון בענינה לפי שחתי בעצם והפילוסופין ובמין
אותה בטובתר שבימרה הימר ומהו יתברך שמו מלה מעמרת
מי תשק וזה וחיוב מוהם לבחון עד שנולדו לאור הנעלם
שלא ונגד לא תעלומות הבה ואמר כי עם שיבולם וחיבשם
לו הנעלו חבת עשם ובלתי מעלו שלא מה גבלו מעלם

(

מה זה) ובאמת כאשר היו הבדואים בהתחלות עליותיהם שבחו
בעשרם זה התשלה בבחינה כל בחן עוד מעלה בעשרם והעניינים
ויחזק בו לאור זה עליך ומעוד ושם זה גולתי באמון ובהון
לבוא ולהסב בהקדמת ספר זה שרציתי בתיבת אלה עניין
זה שיבאתיו ומה שנעלם בו כל עמל ובתי וחפץ זה שרמזתיו
כי היו תשובה על כל מי שנשא עליו ויהיה תשובה עד שובב
הבריים לעמל ספר זה ובתי שהוגלתם לפשע ולבורשו
ונתבר כל ומסרנים זה בדרכי העיון ולחלמה הבדוד לעמל
מעוך הסעיף עליו ובדולך הכל ובקטה לגיולם ולגדרם
ולעברם על כל נתיבם ושם נעבר. ואקרוכך כי אלה הנשמה
בתיבת אין ומתיו מי שלגר הוברת כי מש התחלות ועליות
אלו אחת ומיגר הרשעים לפי שעלמה בזאנגן זה עמ
מעבדים אין לפי תחילה ולגר סלק ומגיה מובחר שבזה הגדר
כבר היה בעמל הרשעים שלא הגדרה עולם תשער אשר בתי
מתם אין אשר בעמלו ולגר עתה נדר ולא יסרבם (ובתבון הנתן
נבלגות כלו הבית עולם תשער אשר בדרכה עלה ופליטם
אשר גרבו בלגר עתה ובתיבי נשבק יסרבם כלו שלגר נשגר
הנם גם ועמלם אלגר מה נדר זה מימי בלעם והלבנם ומעבר

עניינו בק"ש בת"ת וע"ז הכ' בת"ת אלה הנעשים אורח
עולם ואפי' שאינו הוסן מזון גדול שיעסוק עכ"ז בזכות
אתי' הון ואפי' שנעשה לו טעותא בטלות בשורש נעשיב
בגיה על העולם עצומר כי בעלומים בהיות כלו בעצות
שאים ונעש אלו מונעש ונים לעת זו על עלמה ונעשה כי הוסן
ונעבר ונעשב כל זו חבל ולו יחבל מעטן זה זה ולעבר
הנעשו בגיון שעם עוהם ויש אפי' שאינו לו היה נעש
זו ונעש לו היה נלו נעש כלו לגל בעלומים ובעם ולריגו
שהיה אדם שלו בעבו אדם ולעם לו מלוהו, בעלומים
בעומר שאתה שלו מנעם אש זו החלב עד שאעם אש
ואעלו לגל לו נעבר שנלו בה אש ואם נלו בה אש בעבר
שאעם על ענין שאעם בה אש לו מנעם אש לבנו
ומשלים מעטן זה עוב בשבעה שלו נבבי בעלמו אם
בעבר ולו אם בעבר לבעו בבר ובשבעה שלו נשן
מני עב שנעל לבעו בני לו הנה שלית על בטלו
בת לו ובבר שלו הבעב מעטר כי מלחמת הבעיב
נבה אש לו התלה בעטן שלו ובבו הנשמה נעלו ומעטם
שבעלו בת לו טעם על עלים שנשלנה ומעבו כי הנגל
לו

לוי רבה לתמוה על דהוודע מפי בעתנך וכב הגדל האמיתה הוי שנאר
כי לו שאתם לתלך אשי"ך שאנים לבנו אשי וכבודו שבסיך גם יתנגל
בו להמתה הענינות מאין תחילה לוי מלשיכם דגם שהחברלשם אל לוה
שמוע ברחו ואורת אמר לי מבר עקרי הוה לבנו עקרו עתנך אמר כל
כל מלאך שאבסמרתי הנוייתה עתנדת היו שלינו ובסמרתי הנוייתה
עקרת לכן בהוות מלינו שלוי יבנים אש לתלך ומשמרתי עתנך
ביה בלא סם אבל על הדבר טרם נקבר אבחיהו ובוטח נמצרה
לוה ובחש כל הוודר שנים עקבנך ולוי מלקי ואמר נמלה בדמשק ואחב
ובקבלתיהו כי בדרי הכתי מדר הולך ובדר בדר חייב הוות הארץ ומה
שמוה מנים מלך לוי ביאמר לו כב גם בעמן בסבכו ולוי בתולך כי הכמב
לוי אמר גם לוי לבך לבדר כב ש אומן התחלה ושם רוה מלמנין גם
כי הנתבשיכם לוי ובסמרו מנין ולוי ובבדת מלוה ובהבדר לו כי
הארץ לוי ובסמרו מנין ולוי נמבר בנה הולך ובדר בדר לכי הבדרות
מחובשיכם גר בלוי לבנותם ומחשתם כוי הם ולבי שנבבר שהם ומחשיכם
ונבבר כי לוי מלבנה המחש אבינו מלשם שמה לבי שלוי מלקר לבותם
בבדר מבנים שלוי מש ולוי נמבבו מחש לוי הייב ולייב ויהיו מלאם
הבסם והארץ מלולם המוחבתם כשהיו לוי לבו מלך מבנים מלך מנולה
והדרת השנית מומר הנוומר כי ש המלך מבבשיכם התחלה ולוי

מ"ר מ' יצירה נר"מ

תחילה (ב)

שספר כי בזרת ההתלה ובבר בפשט ינחו העולם וריבבו ויבהלו ויצו
זה העולם ותלוריים מעבי אלה הענינים הלעיג לו ויתלעג לבי מהם
מעיפו ולבן עינים מלא עין ומתאמיים כי אחר שיהרבבו והיגע
עייה ואם אלה הגבעות האחולות ואם מתלעים בבית ו לשלה
חלעים וכלו מבתיבים שאים מש אל מש ואם ביבאים עמיון רה הסוד
הפשט, והמדרש, והמוסר, והבן הנעלה, וסוד זה שיבמו אלב הנבלה אם
מל בבכ הנענה אמנם שאם היתה בבן הנעלה הנבחרת מש עמוק
מאם הבלבול יתבבר שמו לו היתה בבלה לו ולו נבחרת לעיבתי
וסבה לאמתיים ומלים לאמת בבה בבי לבמון ובבא שלומים ניבאות
ומחיים המותים שאם ומחיים מתות האחד כל לפשט לאמת בבאחד
ומל הבבחה לזה שאמרנו כלו ומל סבה מאל ביהגי מנבגה שאמרנו
כי מי שחיים בשם אלו להאמם הוית יש אלו מש לפי אלו
ראה כי אם בבה חיים שלו ראמם הוית בפשט כי אם ובפשט
ולו מבבה אלו מבבה ולו חבבו מחם ולו בלב אלו מלב
ולו בטוב אלו מבטוב ולו כל אלו מכל ובן הנבבה בבבאי ולמה
מבי מב שלבו מו הבית הנבה ובלוב לבמבמה והוא האומר
בבבאות הבנות ומן הבית מאמר הבלבול כה אמר מי מבולל
מילבים מבטן ומן) ובאמרו לבני ומאמר חיים ומבה שהתחיל כל
אלה

אולם הנקודות לא מלאים ואחר שנלמדו בשול שום דבר ביבשה
שבשו מה שמקבל מעל אלו לפי אמרם בגמרא בדברות בגמר
נעשין בבר. בבירור אומרת כל לא הוש נעשים בבר אספר
הולך ובכבר כלו ואם מעל בבר בהלכתי הראשונה והוא כל זה
תלוש: וכתב שניה אומרת כי הולך לא חיברו כלו וכי זה תלוש
עלתי והשאר הוא שנים מתח ומאוד מל בדרך משלמתי ומעלתי
ובתי מאמרתי מ הכל בבר בגבב וכי זה תלוש אינו כלו אלא
בבר נבראו מעל מלאות בגרות אם אספר ובא תלוש אחר אמנם
לעל שבלו הגלה בתרות מנעלו השרש ולא יסבר מקבר כי האומר
הנשאר מלוש עלתי חבריו והוא כי הנזרעו בבראו ה' אלף
מלאות בגרה תלוש עה בגמרא לאומר בת שלשים פרשאלו
כ לא יבאה כי האומר מה הנאמר בלוה ה' אלף מלאות אומר
מ כל תלוש הנחלתי אולם בלוה לא מש ולא אמר כי שלוש בבר
מהם נבראו מאחר ובבר רמז ישיש והמלאכים שבאלה בגרה
כי הנמלאים בספר הנבראים לפי שלמן אחר מהם אלו מעלו
ובו מלה הארבעה יסודות ומקבלים כי הכוכבים והמזלות
עלתם לעלתם בטבעם הלפני שבאו והאור הגדול מאו אינו
אלא מחות לעלו הוש המלבים ולפי זה אינו נבראה הטבעם

ובכבד תלבבו שבטו לפי שלבד הוא עליהו כאשר לו יתברא הפחם
מן הבחלות ופעם מיבדר הוא עליו ועל מי שאומר כי הוא אלף עולמות
ברוח הקדש סובר כי ברוחו לו יש ושמיים ומן סיבן נמצא סדר
שאינה אשר אלף על בריך אסיפן ואין כל אותיות על סדר זה
אבל סיבתן ועובדיהן וסיבתם בזה שאותיות ואחרי אחרי
האומר מוקדם עולם אחר עולם כלו אומם הם כולם עולם אחד
עולם בבריאו עד שאמר כי הוא השלום הוא אלף. והדת
השלישית אומר מי שאינו ב' ש יתחילה לכל הנמצאות
ולוא שאינה מהמתכל בזה שהיה לפעם הילדה ולוא
אומר כלו חדשי שבוא כל המתכל מארבעה בבריאה ראשון כאמר
לו ביו לעולם מה לעשות ומי לעשה מה לפעמו ומה לאחר ולאחר
כי אלעזר בן ערך בולנו בזה שאבלו עם אל תבריש ובעבסה
עם אל תעבר מה שהראשון התבונן לו יש לעשן בעסקות
ומאחרינו זה לבן ואחרת אם בתבונה לו בשבחת הסלבד
כי מצו מהמתכל קמחושיע כלו בזה בזה מוקם נתחל אם
אומר כי לו מצו מזה אלו לבתה בנות מלנין זה לתנים ובקבור
בדוק הוא נקן ונגהבו המבדיקה בהאמתה לאור אים עבר
בלבן המבדק בבר לו הנשמה לבלבתה אז אים מאמן המתכל בשר
אין

אם הקדימה לו אז נולד בחוש המשות אשתו לו לבעל ולבעלה
אז איך יתכן בהשקעות אשתו ואורך לו בקשות
הבעלות ולעניני החבר"ל לו והיה על זה הפשטן אלו ואחר
שהוסיר והבחשב שגם הקדר אלוה תפלו וגם כלה הישיה ותלוה
ואמר אולם אדרבה שמיכם מה הפסל כלה כמו ותמה ואמר אבעבה
מאלם מבה כלה האורך והמרות ומשמעויכם ולא אלוה הנמנעים
אי אפשר לוהבה כמו המהבהיכם ולא לסבכם המאולים ולא
כבאים המנהיגם ואתם כלעתם החבם להודעה תלמידו מיבנה
מסיבתכם כולה לבחות מלמולו בהקלבות ובמוכם ומהולכם
ולהבטיכם לעם בדבכם לשונכם כל מלמנו אותם המלה ומלמתה
בשר עלו הבינוכם כי בהגלה ולבנה אבכם להובלכם מנינה
הלהות לו תלנו מלה שמסרו בדבריכם מן המלות מה שמקמיבכם
בה עלו בכלבר עלעם שבמקמיבכם בו על מבנר מנינה הלהות
אמר כל לו יחסן בנבכם אלו אנה בבריכם אז תבבה שמות
אז תלה שמות ואמרו בדבריכם לעל מנעם מנינה הלהות
שמרבו לו הנו לו בנה אבכם מתבלנכם בלותכם השמות ולו
בבלו אותכם המנינשם לו יהיו הכל מקבלשבכם ~~[illegible]~~ עלכם
ומתכם . לעל המבנו לות השמות המבריכם ינמסבכם

אודם ובאו לענינם המשלחים והנם יסתירו ויטשירו ויבו
מסירו על ענינם והבדיל עד הוראת משרת הטעון יבוא
כל שחוטה ושאות העכומים אודם לפי חשב עד שבי
הבינו בענינו בדברי הקדמונים שיוקם בשמשם ולא תעשה
וסיבות ואלה עדיפים שלא מה שאומרים אינו אלא על ברך ושמה
ובשרים אבל בדרך הוראה והעמיק בזה שאם לו בדורו בל בעולתנו
אבל אם בדרך בשאלה יבו ואם בשאלה לפני עדנו על יסודם
הקבעים ותקנותיהם אבל לפני העניר אחר ההודאה כי
הענינים מחוקים ולהודיעם איזה חוק קודם חבירו ובה מלו
בלי הפסד עצמי והדדת הרבעית מאור מי אמרים כי
הענינים מחוקים לא נשם בשתיקה יסוד הדברים לפי שאינו
יקום אורו עדיין ובה מן הדברים ואבל ולקם ואבדנו מן הבקשה
ואבל בדרכים ותבעה לאורר בה ובדרך הסכלל והמדיה הוא
לפי שבאה אבל הבחינים אמנם אלא מהיסוד הלא סגולה
סבה כי הברת הכל מתן וכי הוא המעולה שבמסעות
השלה הנשתקדות לו מקלם מתן מהסתכל כי לא ינוח עמד
אבל נבחרו ואינו בשמם שמוד מתן בדבריהם אחריהם לפי
שנשמרו מאות הקדמונה מהר מהיסודות השלה הנשתקדות
לו

לו לפי שעולם סיבת בעית הראיות וכל מה שעשה לו מן הבית
נהו שם והאדם היתה תהו ובוהו יסוד כי אומרו "והארץ היתה תהו"
סך כל אור שעליו הארץ היה איפה טרם עלותה שלדה בזה
אפשר שהתיבה בשאומרה "והארץ היתה תהו" לו בעות להודעה
ולו אחר עלותה. ובאמיה לבקר שבבקר ברבה שלא היסודות
אחם שלא נעלמות כלל הסדרים ומיים שהיו היתה והאדם
בבסיס הראשון שאומרו שלא היסודות הנעלמים אחם הנים
והאוד ומן יבשה אחם ואמצעים הם לעניין לו לארץ לפן ביאורה
בבסיס ושלא כי עלה הארץ הזה ומתבים עד שיהיה אומרו
בשישית בעוד אלהים תחת אומרו את הרוח ואת המים
ובשבר נבאה לאומר זה האומה שאומר שתחולת הכל מן
המים כך היה אומר שאוסיפנו הכל המים וקצר ראש אומרו
סר סרבו והדת החכמנישית אומר מי מים והאדמן
כי הלמנים מחרשים ולו מלבד תחלתם יסוד האור לפי
שרוב כלי אבדם סבבו עלמן זה סבר מבוד ולו כמשב מלב
הדבה בלב כי לפי שבאור הראשון הדבקים ולתם
כלי אור לו יתנים והמלכל הגדול לו יבדה ומלגלגו
ויסבירהו כמו אם האור עד בבר חלו בבנים אור

ויסקרו שהוא המעלה שקיסרות ומעין ההתחלה שכתו שהוא
ומעין אלו אלו בעם אנו מעניינם מאמינים אותן וכי הוא ומעין בשם
כדי להודיע התחלה לקולה החיים אלה שאר הקיסרות השלמה
אפי שבאלהם עליהם ועל אלה הכתוב כי בבואתם הקדה
כי לא הסמיך לשם הקדוה אחר שהשלמה יסודות כלומר
לא אמרה שמי אלהים ולא ארץ אלהים ולא מי אלהים אבל אמרה
רוח אלהים ורה חיים לומרת יסוד הכוח מעלה שבמו
ובשם ולא השגיחו כי בוראת ומבראה ויחסה הקיסרות
לאמר כי הקדוה יתברך שמו בשאמר כי הארץ והשמים
מסמנים לאלהים בבחינת הבשם ושם מת ומים מסמנים
אלהות ולא ברבו ואמרו שגם יתחת שאי מי ולא שבמו מי
ומעורה לאי הים ושבבם ובכל שון הקיסרות בלשם
בגה הייחוס ובחבר שם כי תחילת הכל מהאור כם
שלבשם כי הקליפה הכל בו ובבטול תולדותם לעוש מה
מטו בלבו ומאיפו לשמו. הדרת השעשית אומר הנעים
כי הנשמה מתרשים ולא בשם התחלתם מן הגשם
ומעין מלגים כי הסוד כוה טלה מלך נבנה ומתיחס
מלך נבראה בלך כי לפי שמלגו הגשם בגלהה מכל הקיסרות

ואחר

ואולם הגלגל הטבעי מעצמו ולא נעשה הכל כי אם בדרך השגחה
העליונה מכלם ותכלית הסתרות ונגוע טעותי בהכי לו מחות
מה הותני נתחייב עצותי אברהם לו היה ברוב הבינו
ותכ בעצם היה לו לומר הקדמה אחרונה ועוד שאם מעוב
הכל כמה לברה כי איך בדעותיה מאה ועוד שהיו משמה
שבמשמיע לפן המגיעם ומבינתיכם רחמיכם מעה אל מלך
הבחשב כמלכי שלו ורק בחסדות האש בתרבה יגאה
ושלו מתבאר לו שהיו היתה התחלה ובאור טעותי ברוב
כי האש והמים הגלגלות והארלות הגלגלות כולנו ובמסה
מאורות השמים והארלות מעתה ובמסה באבנים ובקלעם
ובעשבים ומבמשו שמקלה קרוב אל היו הנסכלת שמיה
ובאורו כי התחלת הכל מן האש כך אומר כי תכלית הכל
באש לו כל אמת שרואה אותה שורפתה כל מקרה ובאילו ולתי
ונתמ נאמר כי אמתה מכלתי אלי ומהרת חלמיו בראו ושאב
כל חלק לימדו ושאר יהלקמה אבר ובקשו מעמד בתרו
בטל מה שהבטל מינו. הדת השביעית מאמר מי מגיעם
כי הטבעיות ומוחשים אלא שסבה תחולת בחסדות הבאו
בעבדה ובקיום ראיה כיכל יתברך הסתרות והחלקים

מלכתם מן מלכות ומן תורה מלאכת הנבואה והנמשלות לבני. שלא יעלה על
דעתו שהיה לו כלי לנבואה ותבונתו ודעתו בלתי אחר כי הלפה בדבורו לשלמה בכל
הטבע כי עניינו יעורלו ובהיותם הוא אחר שדעתם בתכון האחרון המבוא
המעמד. לאמרו בכל כלי בטבעי והלוהה בדבורה לשלמה והבאות הנבואה
לובאות ומהעשות הנבואה לאחרים כל אלה בכם ולו בטבעו ודעתם כלה להלשונם
לבדו ודעתם מנינעם ומאיכם אז מחובתם מעלות אז תשלמותם מופרבות
גם הלות קובר מעל בטעם האמר כי יחד יחייב להיות מעם הפעל
והפעל הבר שלמה מבין הבדל ודעת הבדות והבדלות הבר אחר יעבור
בתון ודעת החכם והחוכם לעמן אחר מבין חכם בה. וגם הכל והלות
רוח והמעמם המלכים כי באחר האחר חיבור בדבר ובעשה מפתחת
גם אחר מחולל ומהובק כי החיבור ומהעשה ומאוחדם מאיבים
שעב לבנינעם. ומלכי כל מלכי אחרת שלמלה הראת. והדרת השמיני
מאחר כי מבינים כי הבנינעם מחוקים ולבו שלמם תחלתם הספר
המאותות והנו אחר בקל גם הספר כי שיבם תחלת ישרת הבדר
יתברך שמו ומעם ומלמם הבר הטלה מנינעם והמלכים שבעם
אחרבות והנו אמן. בדבריהם בדבר מפרבות ולבל אחר כי בנו
תאחר והבריב בו גלה המלכים שעם הבר ומלבר כב האחר
המבים מתחלים יתחבכם הבעמן והבהתי בסו שמות שוות פלו
ובתות

וקהלות הטעמן בחלקי הרוח מאכיפו שנעם ונקשיפו חיק בטיעמם
וגם האומר הטבריהו בסכלם הזיקהו שכר ובטעם ולו ולבים
לתקפרת אינו מסבבה וחזר גם כלו לעמנם אינו לסבבה וחבר
גם אבל האותיות בהיפוכם בהפוכם בקולר בקולהו מקבלי זחיטו
כי בזהוטם בקלי הוצאות ומולקות ותשלומות משוחות כפי כלה
כל אות ואותם אל שבע אותיות על מחשבה מתם ואם הלוי
תבנה כי כלו חכמים ומאמרים כולה בנה בקטנן מעמד
הר סינו בקולר הכתוב על הטעם כולנו אות הגלות וכן ( )
ומאמרים אין ישכן להבנות הגלות ומפטינם כי החכם שלם
הוא הבין מלהבר איש מלות לומר מלא אנו מבינ אשרי בך מלמדי
ומקבלהו בקבלם שחרים אנו והבר בקר באש וכן (וגם החשך)
שחרות הטעם אנו ישת חשך מתמי וכן) ומאר בם ילך הנכר
באש ובכן יולדו מתם מבנה בזרוע בקבלם כפי מה שיחטהולן
נדנדיך הוקטן קולר אל יבטל הטעם לאותנו הרמון אשלו כי
הוא חבש ובקולר בשר בקבלהו הוא קולר שחור הוכבה אנו
ובדברי אלופם ומחק הוא וכן (וזה אי בשמטם אות הכל מתוך הוא
החשך וכן ומלולהבה נחת רוחם מתם כי הבקר ובדם בקולם
מגמר ובכל ומקבלים חתנות אותיותו חיבלו מלו בשוחנים

בפי הלעמ"ד כי בישראל ומקומם ועל זה האדם אומר בעל ספר
זה כי האותיות והניקודים תחלת הקנינעם כלל. אך הרוח בעשר
ספרות. ותשלום זה האמת שבדרך הקבלה

והדת התשיעית היא הברת הנביאים אשר השבועות
ומשועבדים אליהם והוא אומר אמרה הסודר בראשית
הלשרה כי האיש והאשה ומאיש ואם שמות מן הבריאה והחיבור
והתרבה בבאים החכמים בדרך הוא בדת אחת אל בראשית
בדת אלהיים וזה יפה מה שבמשה כי יסוד האומר ומאיש
מתנים אל הארץ ובמשה הקבוצים זה כי בלעם עמם אחד נברא
בנאם החכמים אל ידי יסרה הארץ ומומר טפחה שמים בראשונה
אלוהים נעשה יחדו ובמשה חכי כיולדו בעה בחלק שדה
שמי ובית הלל אמרת זה השמים נבראו תחילה והחל הארץ
ואמרת אוד הארץ נבראת תחילה והחל השמים וחכי אחר
שהתנו נבראו כאחת ופי מה שבמשה בבראשית בראשית
ומשמע מזה מן כלי החיים בעולם ומן הלום בבכי ומן הנסיונות
בגשם הוחבאת מן הבחשמים בלב כמו שבפרו העולם ונגדל עלה
ומלמה ונלבו ונגדו אל מה שאמרת לזה מה לעמם זה ולמה בנבאים
זה אך הלל בבריאה אחת ומשמה אחרת מן הלחיים בלב
בבריאת

בדברותיה הברה אשה ואבשלומית עליסתה חתלה על אדון שפע רעל
הבריאה אחתה ומידול אחד אדם בדבר לדעת לבדה מן הנסתרות
בלב בעלה הנש העתרחתה ובחה אשה ואבשלומיתה ואדבה
ושבחתה רעל בדבה אחתה אדם בדבר לדעת לאחד ובן נאמר כי
הנש ואמיתו ואוזיר ואלפר על בשמן ולחרה ומעבסה וחיצר
ובבינה בלבבו הולך ויבדרך שמו בלשון בדבה אחתה בשמן
אחד ועתה מעט שבמעט על שבעל ואחר שנעמה אלה הנשים מתנבאות
ובמארבע מלעתה כל אחתה אמנו אמיפרוקי ומשלמיה בעת אמלוהים
מן הנעלם ומתשובות ומבשרות ואחר כן בחרבן שבמצרים
הבתה הנחבאתה שהיה הנאמר בבבל אחתה בלד אמונה
הנוארת ואמרה שהעל יחדו ובבמה לבן שיבב עתה מעשים
בתשלום ובעבתה הספר הנה מנאמר כי אמרתה בעיבון מן הנאמונים
שנה הספר אבלהים אבינו עלו אמלום חיבר בלבור בעמדו
"ובשהבמן אבלהים אבינו מעלה עלו המלה" ולא אמרו שהנו סיבר
בבבי נה הספר על נה הסבר אוק אמרו כי הנה הנלמה ובבה
אלה הנעים בבלעתה ותבמה ובן כי הנשמן ומנוחתה אתחתה
הבבריים כבי מה שנבאר ונאבבים לעמד ונאבבים לעל הנוחבים
ואשר הנן אתה ונהנו אמרים ומעלים בין אמתנה אלה בתבים

כלל ומוריע ומעליע ומרוממיע בור ומר מאד ולא שהמו בתקביע
כמו שהיתה המלכה ומורה ומעלת ולא בתקבה אלא תקרה שנגל
פה ולא מלת היבור שמע רבות ומר ומעלל אלת כחשב
כמו מגלו שלמה ושר המלחמה ואשי חונה וגו' (ובהוצאת הומן ושרה
מעבלה חפני שרוגל ומתסיע ומיסרה ומלוה עדי מולם ומתקב
ומיסרה בכבי עלו כמו ובכולנו בזה הספר ונפלו מלמלת
בסעיפים לבור בדרכו ולבור מעניעו זה בעבד זה ובית הלוע
ושר המלחם כמו זה הספר אחרים שרגל לפי מנהגות הוזתנות
בהגיעם נתנו מלכיע מותכם בלתם ובמוניהם ובקעלב רוש
בגש ורוש רפי כמו ונהמם ואחר שהגומר המומר להתחל
מלבמש זה הספר ומסכים מומר ליסרהו המלה המלה עד תקיה
ואחר כל מברשיה לפי שמעמו ספרמה בהמלמה ומע רוב המלוע
מן בעינכם כמו פרוכל כמו שיגני ומחלקל מגמרה תחילה שהומר
שמתה בבעיע כל מחבר מוסע משלמו מעמן ובמומר

הפרק הראשון ההלכה הראשונה

בשלשים ושתים נתיבות פלאות חכמה חקק יה צבאות
אלהי ישראל אלהים חיים אל שדי רם ונשא שוכן
עד וקדוש שמו ברא את עולמו בשלשה ספרים בספר
וספר

ומתר ומיטור עשר מצוות בלילה עשרים ושתים מותרות
ומיד שלש אחות שבע כתובות שנים עשר לשונות:

פיתרונך: אתחיל תחילה בקושיות הגלות ואחר כיוצא
בלהות הכמה שלוות החכמה בקושרו כלומר עצת
אש וביאתו ספר כתבי אלוף ומחבר ספר (ביאתו "ויסבר"
הספר אלוף ואחרי הספר אשר סמכתי דרך ארץ וסיבור בינור
וביאתו "אותות" שרשיו כאשר הקדמתי כי הימצאות יאור לא שרשיו
מהות עליון ושלום ואחרי כן אמרתי בפרוש הענינים
ותחלה לזה עכשו אבאר זה הספר הנקרא בלהות חכמה ואחר,
כי החכמה שלש מעלות, הראשון חכמה שיגלה הנבראים בעלמם
ושובה הבורא יתברך לבדו; ושנה לו שיגלה אשר לו ונמצא הוא
עצת הענינים איך שברואים הבריאה החכמה לו איש כלומר לו מצוים
ואיך מיקרי כל יסוד ויסוד על מקומו הנקרא ומות החכמה זו אשר
הבלעה ולו לסמך עליה ונשתבחו ונתיחסו כל בעלי החכמה שהוצאתם
לאור כי לו יבצה כאחר אישה והחכמה. שאין תבון ואין בינה
דעתה ובעלה מלומד חי ומעולם השמים נפתחה לפי שהמשלות
בשלש פעמים אז תבונה הנה לובשים חוזבעלים אלה לבנים ומות
החכמה לו תבונה אלוהים ואין מעלים לה בגדים אלוהי, ומהפסתי

אלא השאיר אחר שכל חי הלך כי כלה לגמרי תכף ומיד לפני שיגיע
מבורתניות דבר שיתגשם ונגזרה גזרה ויתקן מן השמים ואמרו לו אשרי
הוא ומבורך שעל עבודתכם לא יתקבל לו דבר בעצמו בה להנצל מן
גלות ואמרו אחר דברה בעניין אחר כי כלה בחמרו אלא
השאיר הלמודים שמה כתי אולם אלו אחד מן הבריות ואמרו
אבדן ואת אמרו וקד לו אמאות והאבדן ומבריות ואמרים
דבר, אלה כלה בעד אבדן ואת שאמר שאת ואבדו מן
שבלו בגזרת החכמה בלבולם ולא נמצא כי המשמעות שאתי
הוא בעיון בה ומצאו אלה אחר שנתברר סילוקם מבעד ארבע
ושיבה אל הבריות יתברך שמו ואחר הלמוד בעיון ברכתי והוא
יבאר את מעשיו כי הוא עצמות הבורא יבש תחת כל השאיר
ויראה לעשות לרוח אצל ומיום תמוך אחר, והשאר שבאמת יתבר
כי יבאר שבולה ברכתי ומעשה לו שהחכמה שוב ומוכן בעצמו
בעצמו ובלבוא שאלך הוא ראשי אותו ומעשה מבעד שמעתיה הות
החכמה ומעשה בעד מעשיהם בלות הבלבוא הוא ומבעד שהאר בשעת
אבדם כי לא יבאר ברכתי ולא מעשה היבש מעמדה על ברכתאל
ואחר אבל הבלבוא ראשי אותה על דרך שהגלו והוא יסורה
ומחלבה ומעשה בדבר אלתי ואוסף אלא פסמן כי הוא עצמות
הבורא

הארץ רבתי וגו' לעשות רוח אלקים וגו' האחדה וסודות עבודת
ארץ ישראל ורוח ודיבור ויבטח כי הוא הולכת אלה המאורע הגדולה
הקדמה כל אחד מהם בטבעם אומנם כי באמצעות כולן אות
לנו עוד אחד מהמדברים עליה וזו אמרתי אגיד כולנו דבר
ולא לאדתי חכמה ומתיקשים אבל אמרו לי לומר לנו יפה חכמת
הבריה כי בישראל בבה בבה הנקרא בעולם בדש כי שאומר
בעולם אולה דאדעם בעולם אלם ואחר כן הגיד כי אות
החכמה שמדברים בה הכל יודעים שהם נבדרים ומנין לומר
שלא יבדלו הם מקדמת המשיח ומגלתם כיצד שאם שאלו
חכם שבחכמים לומר הבדלת לזה נהיה מקדם האש הוסרת
לדי סולה לעולה מקדם הוים ורבים כלו ורבים לטה מקדם
הלומר אמנם נקבם מקדם הספר הגלות אי לזה בשבילו יעמם
מה שיאמר כך נבדרו ועל מקדם בה מקדם וכן אומר אחר
כי לא אבדם מי שלה שמים ורד וגו' מי אפל רוח בחפנו
וגו' מי שלה שמים ורד וגו' הבלבבה העשיר לומר מי אשר
מקדם האש אבה מכל הסתרות עד שאמר אבה מנין ולא
ידעתי מי אפל רוח בחפנו וגו' לומר מי יתפש הרוח שכדו
אל בחפנו ואם מקדם ויתפש ולא מי נבר מים עמה לעולה לומר

פי' ק יבירה נבמה

מי יכול לזכר איך כלולה והזהלה ועלם ולו מי הניח כל אבני ארץ
בלוח מי נקבה כל אבני ארץ ובניהם בקדושים ומוסדים ארץ
ויבה ונבדלים מיוחדים בלוי על הקבעם הפרלות הגשמות
דתהום אחד שאיש מהם מעלם שה כי מתמה מי הוא להתעלם
מי הוא ומעמד בשמו לאמר מנין לפי שאומר בפסוק הפסק מה
שמו ומה שם בנו כי תדע ולו אחר מה שמו ומה שם בנו כי
חכם בעלמו זה המשך הנשאר אחרון ולו חכם מה אהיה
לפנו ומפנו אנכי כל אלה הפעלים נעלמים בעלמים חייב
השבח בלום על הקבוה יתברך שהו אלה שמים ובכל אנכי
רואה על אמיתם אלהים ומי והמה אמת רוח בחכמתו אנכי מלכו
רוח מזולכותנו ומי זהה נכר מים כלולה אנכי נכר מים מקומו
ומהו הנים כל אבני ארץ אנכי יסד ארץ על מכונה ומי
ובדיוו שמלכים לו אלה הפעלים אנכי מה שמו ומה שם
בנו ומי לבן הנמנים בחכמתו בדעת אנכי יגאו בלום
אנכי אם אמרתי ואספרה כמו הנה אור בעלך שאמרתי ( )
ומבטיחים בה הנעלם על מי שיגעו לעלמו החכמה בלוח
לו תקנתו על ארבע שיורשנו לבנו שבכדר הנינו בדבר שלו
היה בישראל כמה בחכמה ומהם מי נעלה שמים ארוים

בנו

בזה למלה אבל ומלה מלה זו אלהים ואיש מי שאינו רוח
שחבניו מרגיש על אהבת אבל ויתן את הקטיר ויכפר וגו' ואיש
מי שלבש איש בשולה מרגיש על אליהו אבל אשם אברתי
ויגלחו ואיש מי שבמיים כל אבסה ארץ מרגיש על ההשגה
אבל בגיא בגיא ישעיה ונעה וחבל אבסי ארץ ואחרכך אוזר
מתגיה ראה כל אחד ואחד איש זה שמו ומה שעם בא
בשער יתכן להות אבל יהיו בא מרגיה ויגיע בה
הטעם זה שאומרו הטעם שבתנבואת שאול ואתם המלוים מה זה
היה לבן קיש הנמשל שנבואיעל ומלן עלתם ומאוד ומי אבהיעלתיה
כל וכי החכמה תרש ביחס ועלד מעניה אולו נאמר בהיה שמו
ומה שעם בא אמר כי זה האומר ומשר הרשעים הוא הטעם
שהוא נגלה הנבואה ובכלות כל אחד ואיש כל אבל ומאר ומיבור
החכמה שאינה נשגבת שם לספר החכמה הנעלמת ואבאר כי
היו חכמת הלבו והאבנים האובדים והמשוגים כל האבנים
בבינתם הבדלה והשגתם בהרגש הנשמה בשער אומר אבל
בסלע בדברו ומאמר לאדם הן יבואתיו היו חכמה וגו' ראלה
בעשן זה שלבר הלבנו ומאר ארמה בינה חבלן מעצמן זה הנמר
האבנה ואמר אבנה על מלחמת מלה כי חייהם הם לאלהיהם

והיו שמה הלמה ועל מלת לו תקשה מכל משמר נמר וגו' והיו שמר
הטבה ואמר מקום כל ואמרת אלוה לכופה וגו' ברשיה הלמה
ואחרכך אלמו הגמור שגו' מגן הוא הוא החוסים בו' ואחר כך אמר אל
תקשה ה' בעיניו ואחרכך אלמו הבורסן ואות החכמה השנית
היו החכמה שאומר לעזרת הנכיון מתחלה שהיו לה אלתי
קשה כלומר לפי הסמוך ערבה ולו רחמנה לפי שאומר כי
הלמה הטוות אשר אשמר וגו' לו מלמיסן וגו' ולו מסבר ליע
וגו' כי ערבה וגו' ולפי שהיתה חכמת הלמה לו רחמנה
נמלות היו עבודת חכמת הקדוש כלומר חכמה ולפי
שהיתה חכמת הלמה לו רחמנה עבודת חכמת הבריאה
רחמנה ולפי שהיתה חכמת הלמה כי ערבה אליך עבודת
חכמת הבריאה לו ערבנה אליך ואחר ואמר אומר מתמיה
אחר ואומר ואגור אדמיסן שאתה נשגת פי חכמת הבריאה
ושמה רבים מרמיז לכולנו בזה אחרי אליך ואמר אבדהסן
אדמיסן עב' כי הנמלה ישיבה לו אומר שהיגעתי מרוב
לאמנות הנשמה הבעולה אלא ברך כי נמנת לו בתשמש
ומבדה אמלו ולו שבולה הלמה כאשר נחמ כלל הנמנה
שיבנה בתשבותנו כי אלך כל הנמנה לו אמ כלו לו
אלמוסן

ולאמר ואם אינו כן אי אפשר בדבר מתבטל אינו דבר כך נראה לו כי שלא
הבדיל בינו לבין הארבעה יסודות כל סדרם ושטותם בדברו
ומי יצלח בדברונם לא יבוא בלתם לא ידע וכי אותם הסיבות
והדברונות והשרטוטים יחובר חלקיהם בינו ושותפם
כלומר הארץ ומתחת והעמודים ומלבד שותפם הדבר ושאר
ענין דבר מראה המורים ומתרגלים ענין תפסר ומלבד
יחוסה הארץ ומקצתה ומחברה ומתחת ענין הגוף ולא אותה
ומפלות המלך ולא ומפלותיה באשר אינם מחלוקים בהבדלים כי
הבריאה מעלתם ולא מעלתם ולפיכך אור כי פלאות חכמה
בוראם לשלמים שתמם בדרכם והלאור הבריאה בתחלת
ועשה שנעשו בדרך את עולם לפי שהעולם והסיבה היה שתי בריות
ושתי מעלות אלה מחוברות אך שהעם על סיבות ומדרגה כלומר
ופעל שיהם סבותיהם ומדרגותם סמוך הפעל כמו בתחלת חלק כלומר
אמצעי ולא חלק לבד כולם לפי בהבריות שקדה מעשה חשה
ופעל מדרגותם והם הבחש והמים והאדמה והאש והרוח
והשמים ואם אותם שותפים והיה הסיבה והמנין ועל זה
הפירוש יהיו פירוש עשר סבות כלומר ומשרשם ושתיהם
אותיות כלומר כמו זה הפירוש שאמרנו וכי שלא חלק ומדרגת

ואיש ולתפוס משתמש בידיהם ולבושם אורחיהם ועוד נאמר ועל עמן עניתי
אלה הדברים שאות הבטחות זה הספר ואישר הוא לאוסף ליאור
לבדה ולאחבה תחלה ולקח לפעולה אחד ויעש ביני שהם שאותנו
שאות כל הנבואים לפעולה ואמרו שכל אמן אלו כבר החיבש
שנתחדש אז ואשר ועבד עבדו באשר יבאתי בינבואו בעשרה
בדברות אלהיכם כבר הנשמע הנבואה ואינבואה מי עבד כלות הלוים
מי מלבדות כי אמה אבדו אלהות כלו מלה לעבדים בבריתו
וכן אמרו רבותינו הוכיח שם מאד מלעלו ונבואה אל אבדו בשלה
למות לאבדהפלאל ונבואה והיה אשר והיה לפי שרלה לחש
נסיפו מפלאות שבמלות מלכיו בעם אחר מעת ואלתפו והוא
בוגן הפעליו כלו בדבר והוא בקלו איני מתבוא ונבואה יה
בדלתם לחש אותות מפלאות שחש מן היפו ונבואה אלוהפו
חייפו כבר הנסשר כי הלפו שאמר בלו ולא מתי אבדבה הנבוא
שנאמר כי כל מלה וגו') ונבואה מי בבוות בספר חגיגת הלפו
ולבאותפו אל מראשו שנאמר ואלה הנשם ההוא מלכיהן ומעיפו
בארצו ובתחות ומרבה מהו בבוות בשלה) ונבואה הפו מעשו
בדבר עליהו מלו הנהר אל אלהים מת הלעליהו ומבוה
מת מי ושבע מלכים) לפי מנוד בעליהו ובתוכם בבהלפו

(

יש לומר ומשל מדי אלהים) ועכו"ל ברש"י שמעתא דופיר
מבולו הנסים ובפירוש שנה כי הנה הרשע מי (בחלות מסיר מישראל
שלום וכו') ועכו"ל בפרוש ספר יראה ויתן על אלופיו ולו אומר מי
בחלות ופעל טובות (בחלות משפטיו ומלוותיו ובמקום
ביאור ולשבחם הנסיונם והוא האלוה הרחמן ומלובשם בעצמם
נפיות הערבה מי (בחלות כולה ובכל נבחלות חנו ערבה
ומלוכה ולא בשם מי אלהיכם אלהי אחד והוא כי שנה שלח אומר
מי אלוה משפטיו. ונשלם זה מתפש בשלמה אחד סגלו ואחד
כולו. הסגלה הוא כי אם נכנשה לשפוטו על משפטיו לרום המקום
לפי שרשם יכריחהו על הנכנשים הן בסולם; והכולה הוא כי משפטו
ומשה שמרשו ומשרתו מן מקומם הוא אלוהם ומתקנם לו נמשלה נמשם
בלבבם ולו לבבם בהתבונם ערבה מיוחס אלו כלומר
מבחוץ על שמו עמו ולעם יבוא ומרבה מהשנה לבנים ובמנים
ופעל שמאי גם מלות משפטיו שבו השולבים והוא מלבד
בשבשם ומבוא והמרבה מלעם ומהנם מלעם ופעל שהסיר
לעריהו והמלוא נבחרנים ומבוא והם חובתיה לחנמים
ופעל מלת מישראל החכמה ומבוא מלו מלעם ופעל מה
שלה לו הקב"ה מן החרון ומאד מרבה ויבדק מרבה את

ר' הלוי ז"ל ופעם אחת שאמר אחל והיה בלבד הבית הוה
האחרון מן הראשון. וכך שאות הלוים שתעשו כדי החבשים
אשר ישנו כמו כי בשנתלחו לוקחים הכלי כאמר שהוא
לה ובא בבית אבא עבדו ומשיב ולסבאים בעבודה
והפה עבדו ולוים המשרי בעלחת הבנות והיפה
אזן שבעור הראשון שנתבשל והתבות ואחות עבדו שבפיס
ובראות ובעבו ואתקן ובפיס בלת שמרת בעוד הבנים שבפיס ואת
ובבפיס עבדו חנות ונעבד אבא מלך עבדו אבשלום ואבל
שבבלים עבדו בבפיס. ופנלמל אבלו ותשוב עבדו בבשב כמו
שאמר לולם לבד את בבשב ואשם הסובב וגו' וכך שאות הבבפיס
נתעשו כדי סגולתם כי אשר אחרו בחשן אבא עבדו מאור
אבל כל מאורו אור לאמים עלו אבא הנשל ואשר אחרו בעמוד
עבדו אחד עלשבם הרח אבל ומאבו הרח לו אחרלם אבלה
שבם בבבב המאבו בעוה לה ואשר עבדו חם אבא עבדו
בפיס אבל כי בבבבי הלוים נפלוהם וגו' על אבם בבבב העבדו
כדי ומאורו ואשר עבדו אבא בלר עבדו עבדות אבל
הקלון עבדות בלתי וגו' ובלולו בלה ובן נתעשו שאות
ישראל כדי עבנעבם כמו בבבב ישראל ובשרים ופל החבורות
ובכן

וכמו מעוכה וכמרה ומהולה ומהולכה וכל המצות ~~וכמשמעה~~
הכל כפי המחשיכים וכל הפלוסופים והבדמיים והאומה שיני
שמותם היו ידועים ומיוחדים אל המינהגים וכל שמות ומלה
לו כל אלו כיון והמקרה לפעולותיו הטלויים והנבראים
וכל אלה ההגדרות לזה לפי שהיה חבון הספר לנכר
אינם נמצאים הטנעים מהם הנלוים בחלוד אותם
חכמי תשיה ובהגיעם אותם סמסמי הבדמיים וחושיהם
מלאום מלאכה מנינשם ומעטים לו בחות אלו יתם
ואחם הנסוד והמדות והמעות והטיפול והמלוים
והמלן והמנין והפעל והנפעל וכאמלם החדשים
אלה המלאכה מאמרות לו ושאר מלמן מלמי מעלי מלום
שלו מתם תחתיהם אלו הקרוי ברוך הוא שהוא לעלה
על כל מלם ומלום ומעלה מלם שם בהגדרות זה הספר
שמות בדמיים אלו המלאכה מאמרות ברוך וקרוים
שמות מרוב מלם יה למלם הגבורה כי מתפשט
מן אלה הנמנים כלו בהשגה מעמון ומתנשא מן אלה מ
הות והנו שמגמתם מעמות ומתנשא שם מי לבוות מל
הפעל והמופעל והפעל הוא מי מנין אינם מי מעמה כל ומי

פי' ס' יצירה לרמ"ל

והאמצעי הרבה ולפיכך עריאינו לבוא ועכשו אלהינו חנינו
לפי שבירור הבית שבעזר החיות מן הבית ועכשו אל שרי
לפי שבירור העניות בא אמר שרי אדוני מן בני יחיה ומכניס
אלהי ישראל את הטיפול ואמר כמו את הנוגע כי הוא בחור
ואמר נישאר כי הוא היחס ואמר אינן יעד לחן שהוא לפעמ ואחרי
ובקבלת שמו לנוגה וכולל הסיבוריים הנמצאים הנמצאים
לשלום ומרגשות ועכשו יתנה כי אלה המלכה שאות באמצ
המלכה ואמרות יעד אלו נשאר בקר אלו מעבר ברה
הספר שהוא בראו ולכן התנגה ולפני הרשה ולפי
הרעיון שיש ולבנון וראינו ונבן כי המלכה בשלות
שאמרה הלכות אמר הר סיני באמצ אלה המלכה ואמרות
יעד אלו משאר אמה שלו ואנס תתכפ ופירש
הר כ בדבר "אנס מי אלהיך" מאל של הפלוגים אנו
אנו מי שהלכו ונו ובדבר "לא יהיה לך" מדוע בא שלמות
אמות הנלגנים לפי אוספם והמלוים בזוגות ושר מלוים
אמר ושר בזרמן ונו ובדבר "תשוב" מאל של האמנות
לפי שרוב הנשקים אינם אלו של מנוסם ובדבר
"בכר ונו" הוא תלוי מן הזמן בבכר ובדבר "בבד ונו"
הוא

הוא הטיבול שלהם ודיבר "לו תלה" נפל על האמצע ולא היה
אותם שיהיו שני כי שלשם אותיות זו "ודיבר" לו "תלה" מפל
על היתום לפי שהוא הפסל אינו אלוה ויתום ותשוה
"ודיבר" לו "תלה" מפל על הרכש ונענה על הגרות
"ודיבר" לו "מלאם" תחוד" יחפל על הגלם וכל הנסלם
אלו ולפם הנרחם בית כסף נתבר שתה כי אשמה בדברות
הנם כל הנברים והמלה שבקולם ואמרכן הוא והיו
תרי"ג מלות ואינם אלו מן הנלגים שלולם חייב להחות
אלה תרי"ג מלות נכנסות תחת משה בדברות ולו תלנו
אחת מהם כלאה יתחתם כלומר מלות משה הדברות
ובהתחלה ומסתם ולאמלם כל בדבר לבדומו מלאתם
הנאסרים אינם לאומר פ' ולו יהיה ס' ולו תשוה ע"ה
ולטבר ע"ה ולעבד ע"ו ולו תלה נ' ולו תנאל נ"ם
ולו מלאם נ"ט ולו תענה נ"ב ולו תחוד נ"ג
ואלה הם תרי"ג ועוד מלאתם מאמרם שהם מנין
אותיות משה בדברות תר"ב אותיות אינם תרי"ג אלא
כמנין תרי"ג מלה ומאמר ומשה למשל שבעה אותיות הלו
תלאה כי בלומר ומאמר ומאמר וכל כמה אם כל המה

יתברך החכם האמיתי הוא רב פשוט כלו הקנין רב לענינו בפשוט
בדברים ואמרו, ברור אות עולמו בשלשה ספרים, חכמה בלעניין זה כפי
כלל הדברים שם אמר שלש הבנות כלומר שבשלשה בדברים הם
עניים ומאמרים ובפר מלאו החכמים שהיה בדעם ומסרום בארבעה
לפי שאומרו כי הדברים נלאים בארבעה ענינים אל בעצמם באשר
נשור גלגלם אל בדברים באשר נאמר בעצמו ודעת אל בדברים באשר
כמה אלף בלתי מלו ביום ודעת אל בעצמם באשר נעיר אדם
בעצמיות עמן ודעת. ואיך אמר זה הספר שלשה נאמר כי הנה
מלאות הדבר בעצמו לפי מהות אמור שבעצמיות ומלות שבעצמיות
לפלוגו הולכים אלו זה אמרו לזה שהוא נבחר ונחוץ ונעשה
והוא אלהי כלו אות אותו העכר בראיה ויעלם אלה ולפיכך
אמר כלשה ספרים שלשה פוסטיים הם הבחר והטוב והדבר
יתפשרו אל הגלים ויהיו ארבעה ואלה הארבעה הם אינם מאין
חלק והם הנשמע והמשב לפי שכל הנלוה בשחר והם מלאותו
לכל בעל אדם לשה כלו בידוע שאלו לכל בעל אדם כלשה
והם אינם מחולפים והם הבחר והדבר באשר נראה
ושיקר המשמעות והבחנים ושאלה שמתעסק לאיחלים הענינים
ואלה הארבעה רשם המחבר כי החכמה יבלתם ותכרתם
באמרו

בשורה טוב ראה ויספרה הבית ומעתה חבמן בשורה "ראה"
הגדולים והקטנים בנשיאים ובשורה "ויספרה" הבכיר והבטן
בן ובשורה "הבית" בספרי החדות ובשורה "ומעתה" המקל
הנבר והמבר ורבו אוהביה בקולם אחר ושמע ראיה שהוא
בבוא אל שבי לבן ראולו ויעלו וישבו ומשכולו ונלעלה
בשורה ראולו רבו בן לקולם אנכיה ובשורה ויעלו רבו בן
אל הבמבר שנעבר אל ראש סבר וקו וישבו כאב בן אל הבכיר
שבי וישם את שמו ובקולם וישכולו בשבעו על אל ובעבר
לשבר לזה לבו אחר בקל זה הספר סבר ומחשבה וסיפור ולזה
שם ספר שהוא בן אחרן מן אנשי הבתשב תחת הבתשב כלו
ונשיבה לבו שלה זה אבו לתשובה בן השלה שאת בסקטור
והקצר ספר וספר וסיפור ומעתה החבשים תביר פעלים
בולבו שבה ותחלת זה בספרי הנבואה שבי בחב ובחת
ובן שחר בלשון אות ובקטנים אבה ומעתה בשבר החבשים
שלה בבריים נגד בבסר בלשון בכיסו ומעתה בפרוט
הקרטנים אחר אלעבר לסובב לוסיבו להסיר בנסרים אל
ונתן תחר בבנים בבקבת שבחו שלום וחבלי בבלת
וחשב תבאתיך אל "ובלתי שלום" ומחבלי בבלת ובקטחו

חכמות" ו"חכמי שלום וחולנו ברכות ולבנו כלים" וכיוצא בזה
מן המלות הבזויות ונחכם כמו המשורר שמעניש ומוסר לאדם
תשרה מנעוריו ומוסיפים מלות עוד ספרות בלשון פרשנלהו
מלבות כמו מן ולבות עליה) ונעשה והעניין זה מתוקן כמו בטחת
ומן עריו לבלוש) ומוסר יסוד שלש מבטות עם המלה מבטות
ומבות המלה כמו המשנה כ"ל מוסרינו מן אמר לוסרות ומן אמר
לוכרו ומעמד המקום יהיו עד שלא נמצא על עיקר הכתב
ועיקר הדבר ונמצא שרש המלה שרש הלכות שרש תשרה
אמר בזוכרו או מהלנו לה המלה אז שנתקשה ועל זה המלה
מוסר יסוד שלש מבטות ועם מלות שקר כמלות בשלשה
כמלות ומה אמר שמוסר כ החכמה הכוונה שגם כ כמלים
לתקשיה חכמת המלך והמלך ומוסר כי בפרקן בדבריו
שגם כי מלחה יום כמלים וגם בעם ובמוסר בחול ובקבל
בעלם ובעמד האדם בסגולה ובמרחשת ומה שנעשה עד בשלות
כי כל בדר בדרך מלך ומסמוך לדבר שהוא מוכרח
עדיין מוסר בשל עד שיבין ויבדק מן שמנים בומרנו מהה
בשלה ובעד שש שלשים מעלות והבשלה היו כ"ב חלק
והמעלות ג"ל ומוסרים שבלי הבשל ובין בהלעת הלנים
הוא

הוה בעבר ומלחמה מאד הוה בשנה ומאמריהם מלאומים תשעים
האיסטרטגיה שבכל חלק ואיש שנים ומלחמות ואיש כשיעור
עיניו ואותם הכוחות והמנהיגים והמנהיגים הפשוטים הם
אולם הולכי המשנה אינו זכר לפי שהיו שקר ומעבירות
כפולות עבדו עזובות ומעמיד עשה אותיות הנשארות
נתייבש ועמדו פשוטות ופני הטבע ובריבוי שבאותם
כוור בשקר הכפולות

ההלכה השנית

עשר מצוות נלמדה במסלה עשר לאבנשית חמש בנאל
חמש ובריית יחיד מכונת באחאנ בבריתי ולשון ופה
ובנעלן עשר אמין נהם סולם עמוד ראשית ועמוד אחרית עמוד
טוב ועמוד רע עמוד רוח ועמוד תחת עמוד מרח ועמוד
עליה עמוד נפש ועמוד בחוץ ושמש יחיד אולם נתן מושל
בכולם המעמדות קומה ועלי עב. פירוש זה הנאמר בזמן כי
הענין נריך לעל הבדיקה ובריאת שרשו וחלקו ומדרגות ענינו
ביניהם ולמי כך התחיל בתחילת הענין ואומר עשר מצוות מלמעלה
ואחר כך חולקם ויהיו חמש וחמש ואחר כך בשם אחדי מדות
אחדי ויהיו חמש ולא חולקם לשני חלקים לבד אלא להבדנות מאמרן

בכל מן המעשיות הללו כל בניכם בלתי עשות הענין אבל זה
שאלתי ראוי להודות שזה אינו ומחולל אינו אותיר כי בכל ויחסיר
בכבר אולתי ומעבר זה הענין אומר שמעשות הכלים הוא הלוודי
האויתי כאשר נראה בעשר הנקבות וכך כל זה שהעשן אל נמצאת
זה לעשות זה עשה אלהים וגו' וכמו שש לו אולה הלוויות
בינה כך הם בימה וכיוהרה ובגאון ובמרכבה שהונים אלהים
ותיים ומעשותיהם ואיתיהם אמיתי הוא תיים ברכ וגו' ואפרי
הבה הם ריחם לו כבר ולו יסרו הכל שר ומעשות על
תנאים שאם לכך האומר אולת זה ואמרו הוא שהיו מעשה
ולו מחנה אמיתי ואורתם לו ראוי תכל ברחיו שאם נו ברית
שמעל הרמה לו ראוי תכל ברחיו הלוי בדברים לו ראוי תעשה וגו'
מכלל באומרו " ובריית יחיד מכתיב באלה " כי התכל יתברך
שלו מדע ומנין כל הענינים וכל הנהריים כולם מתנהגים כאשר
אלה הנבראים מימות הוצאם והוצאם בחנים בישראם מין
ישראל לו מבישראם ולו מגבירתם כלו שכל מקום הנעשים הוא
בישראם ולו כאשר ובהם מפרשי בעומר יו חבריתם
ותבאר) עבד מעבר ובך העולם כלו מינים מולדו מינים
ישראל לו מינו כלו שהיו רבי לגיות ולוגר מגבירתי ולו

מתחיל

אתמה ומשלתי ומחלפיהם בשם וולאנייה וקבריה יחיד שהיה
בריה גדולה ושל ושתבחו בגלה ונשמע נפה ההוא שם נעשה
כלו יקרים על שם כשם חבלן כי הקטנן לו האומות ולו בשלמה
בקיאים ויגל ובקטן ובגדול ולו בהד הגלל שאין נכה ומנו עמן
ולו אומנים בעלם האומר גדול וכלל הגלות אשלל הבקטן הוא
בגדרו אדם אלא רק לו יקבר ומנו עמן ולו מה חבלן בשמו
אדם אלל הגדול ובחיבה יבשמו שהקטן בגדר כו כלל
בשלמו אדם סנלקי מה ראיתי אדם ובגלה השלמה אומר
הכתב אין אומר ולון בקיאים בלי נשמה בלגלו הגלילו חבל
והקבלר הוא הבקטן הנפרד והאומר הוא לומות שתי
מלות אל שלמה כדי מה שישלנו לבן הגיע ובהקנה
והולה והחפץ הרון ומעיון ובקטן על מלות הגחב
כלו בבקי מלה שלמה לנגינתם אומר ובקריאה ובל להות
בראותם החכם יח ומם ראיה על שה הלבן הנעלם
ובקבה סודרי הבקטן אחר הבקון לו כלל אחר שהנעלם
סדר אחד ובקבלהו סדר הבקולה כלו סדר הסתם שמו
שלומדו תחלה ומלו עלו הגדר שלמה ומם על מלה שלמה
לנגינתם ובקבון הראשון שהוא הסתם בקבלי הבל ומסדר

פי' מ' יצירה לרס"ג

הרשעים מעולות האומות אחת ואת והספר השני בשתי
העולות המחוברות והשמים מן הארץ ואחר אלה השני הספרים
הנשלמים ספר שלשה בבריאת ומאידולים ומספר הרביעי
הדברות והבריות והעניינים הטובה שלעתיד ועד אל הספר
אלה ושלם ובאה ויתבן עוד להיות חבלים בזה אלה השלשה
עניינים הינם היתרונים על הדרך תחלתה בעולם שהוא
מדרך הקדמת שהוא בעולם העוה"ז ואלו כשו בעולמו אלהב
הטוב הנעלה והבדיל בכל שלם שיהיו מי. ועל בעניים שלם
אלו אלינו הדרך אלו כשו בעולמו שלם יהיו הרעל שבו
מתנגדות הנפש והוא בבה ולא הרגלות ואלו כשו בעולמו
ובה ונשאר שעב בדרכים שחרים ינבים מתנגדים והיה
השכר והאמה והעולה שלעתה לו דרכים כי אי אפשר לעל
אחד עוכם בלו חיחק ינלמ שלעלו יחתך אמר לו ויהיה
הדרכים חיי העולם הזה והדבר אלו יחתך עדלתי לו
ויהיה הדרכים חיי הרשע אבל בהנאו אלה העלבה בדרכים
עלבה אם חנך לאור חבל בלנין זה כי הענינים הנשלמים
אם חנך לו לזה שיאושלם אהבה שבדי בא ודרכו אבל תחנך
ואשלם אבל הדבר שבי הדרכים שבעולמות הנה ומחבתיה נתן
לו

לו נפלה סופו ותעלומה והוא בדוק הוא ויעלו אל איב
ובשורת וגו' ולו מדינה אחר לתקן תשב פאות ויוסף והיו
הרעב והתחת והעבדה והעדרים והנפלים והברזל והוא הולה
זה אנו כי הוא לעלות הארץ יפשו וגו' ולו ישלח אנו עלית
הטובה והכלה אל בבר והוא שלחם אל ישראל אחיו
וברכו כל ולזה הישבה אם שלם ותעלית לו אל הנרים
ושלו סלם ותעלית אנו הנרים כו שאתה בשלם ו ההלכה ואנשים
ויביב אל אלם נאום אשר בעלון חבלם בשאר אנו אתם הולה
הכל ומעבר חטר על אחרו חשב בעבד חשב ואולם בשאר
ויביב שהוא האחד על האות חוטר על אחרו ובחרית ויביב
יבעת בשולם ואולם בשאר אל אלם נאום בעמן בעמן אלה (אלה)
ולשון ופה ועוד בשמן אותיות חסן והוספתי ומעם נשאו
לפי שהוא האולמי ואלה בנה הנוח כי הוא בחר אם
בשולם בלבד הכל אחר ההיכל לפי שמעם נשאו הוא אולם
אנו אות המשלים בתוך הנעם שיתנה וסביבותיה ואלות
והוא אחיה לגבמן הטעות ונבלה שהיא אנו כי בחר שלם
בהר מרוח ש בגל וגו' ואחר ועת ועלית אל הנעם וגו' והיה
את בעמן דית הנקש תבשת חלם מות הטוב והוא בחות

שלשת אלפים אמה ע"פ אמה כי יתחלת בראשית
עד נטיעת הכרם משמר אלפים תש"ה ומאז עד בטן הבית
תש"ל סך הכל אלפים תתקל"ה אמה נשאר מן המחנה ע"פ לפיכך
הפסל ומעמן נשאו.

ההלכה השלישית

עשרים ושתים אותיות מסדר שלש אותות שקר כדולות
שמשע עשרה משמות שלש אותות אמת מסדר
בלי נפרד ובלי חובה ומעמן הן יכולים בנתינם שקר
כדולות בלב בפרות מסדר מנים ושלום וחבה ומשבר
ומשם אמן ומעלה שתים עשרה משמות הוא"ה מולן
מעלים מסדר מאויה שמעה ריחה שיחה לעיטה קשוש
ומעלה היהור בסם שמן הולך שינה: מעטה כ"ל
אותיות שוה שלשה שמשע ג' כדולות ושתים עשרה
משמות השלשה שמשע הם אמת ובמקום שלשה מנים
שמשע שמע יהם מעמע ומעמדים אחד לעומת חבירו ואחד
מעה בינהם בלשון המקרא שבטן שמע כפות כלומר שבטן
שמע כפות המקרא ושקר כדולות הן בלב בפרות ובמקום
שם מעלות ומתים הבדרו לאדם והם המנים ומעלים ובלי
ומעלים

ונשמע קול בשמות הוה טילן מלכין ובעבדן בה מגזרות
שנגזרן לו הגדפו ומן הגיהו ונגלו. פירושה כי כמו הבה
אותיות שמות כמנוף הכון הבשמים שלא אותיות אחד ואחד
תלוי אלו הלה ונשכן באולמה בה ומוסף כמו. השפתיים
ומן לנוכם בסבר האותיות הולך בתחילה הוויות ומוסף
באולמם ונשכן בסופם כי הוא ומוסף לגולנו שהוא הולך ונשכן
בכלל לגולנו ולו לבה שבקר אורנו ונכן באולמה הבה ונשמע בעבדם
שלא שמע לו הבדא אלו בשלשה ישוה בנשהם ומלא מעמן גם
כי האויר ובגדול בין השמים ובין הארץ ובאוה לבה שמע בסתר
ונגעם ומאמם הנשוה בנמתם והנשוה לבה מעמנגנת הרתה כי
מיעד מגזרת ארנן אלו בשלשה שמם נשתה הנעמ בבכיהם
ובבנה השלשה בנשהם כמו שאמרו החכמים ז"ל אין בית מדן
שלנו מסיבים עליהם עוד אחד ואחד ומחלק הנעמ שבקר אדרבות
ומוסף הכוונות בגד"ם בפ"ת כיטל אות ומוסף ולנו בלתי
הבדות עוד עבה ועוד רק בבני מה שאבאר ובעבדם מה שאים
חוב לרבם אלו שלו ברב ומוסף בלתי שבקר מתמת שנעמנו
הש"ם לבדאו ומוסף אשר מבדם הבעמנם גל הנו ומבה
ומעשה ומחבה ומלנה ומלבה ומבעם גל לבנים עוד

הדעת וצורה לעולם השלם והחכמה והבינה הם על בשרם
ודלה ושבה אשר ברחמים בכבר והנני הוא הון והכח הוא לכבוד
מן המשלה ונוגה היה חיים והלילה היה שלום וכמו כן
מלכנים בשמור אחד עומדים לעמדים בארמו אשרי אש ירמו ארמ
... ועד גבורי בארמן זר הון ושלם וגם רחם בחשק אור לשרוא ועד
ובימים כח בארמו גבורי בארמן ובאים בארמו בכלו וחיים
בארמו בעד ישרים ובארמו הון ושלם הוא במלאו ובארמו
ולעמים עמה שלום אנ״ז והיה המלה הלכה שלום והחכמה ומנים
אור וחנון ומלאים מן ... והחלם השלמי הי״ב ותמיות הנשארות
הבשמות הנ״ח טרון מלכים הנים השנים אשר מנים
הבריאות הנכרות כמברים ותקם י״ב מחות מגלות בארבע
מהם החש הרגלות שהם נלגות בינוגרפיה לכל ברה
ומולבים לעם השקה מחות האחרים ומנרה ברכת והם
ארבעה בשורה אשר לו ירון ולו משמן ולו ומלון ולו ריחון
והוסיל בעד עלוהם אמבקה אחרים הייחה והשל וההלוך
והמשב בארמו מה להם ולו ובדרו ידיהם ולו משמן הגליהם
ולו והלכון לו והן בארמם עכר ירמו שנים רגב ויחם
בארמו גל תרמון מהעכב לו ירמו ומם הנשב מן מתם
ובכר

ובכך נשלמו שניהם ונעלה ונשתה בזאתו נשאותו על כתפם
ונלקחו ובכך מודיעים אלינו הסיבות הפסק לפסולים
למי שאלה הנחות לו נתנו כמו ויסבו כי עניין זה מחייב
להיות אלה בתחומה לגולה ונעלה תנש"ה זה ונלמדים בכך
זה לומנו תקנות מעמד כילוי ענין הכתב אלה אלו
מפני דין אדם למקום שהם מודיעים ומשולים אלה
הפסולים לפי שמש ואלה אלה הי"ב בתות ואלה אין
הם אלה.

הלכה הרביעית

שבהקן חנן יה יו"ל לבאות אלה, שרגל חוים גו
שני כם ונשו שובלעד ומשש שו אנש
אות ותלמידיהן שקר בשלם ולבאותיהן ושנים תלד
מקולו אלמסם בזה לבדר לבדם נינים עולם
שנו ונש לעל אחד יהן חנן תשרה שלשה שקה
שנים עשר בנאדים בתלי מלמל ולל:
פעמנה בתמיסה שבהן חנן ובלו פישתן ולקת ונהות
כמו זה שמתבאתו כי הישראלים מרגיים אבות
ולקת ושמים ומלכים ומרגלים ומגיים אל אלה אחד
ומתחנן

ופתיתי בעלם שנשיגו כלו שבעלם המעשה ופותחים אותן
באופן ובכללה האדם וגם נשוב אל הגיגו אשר בכלל ופתיתי
אצלו אלעסמן ערכו אותה לפי שנראה האדם עליה הרבה
בעלוב בעונשו כל אותו בדרכשטר אמנו ותני חושי
באלעסטנו · ופירושה כיל מה שהוא מחמר פשטו
אמה על אמה בַּיְזוּנִי ומה יהיו אמה ושלש חושי אמה ולו שמה
ובדרך אם יתברר פירוש זה בהיות בַּיְזוּנִי בן בשה ומאות
ופרשתי תלי אצל אדל מתחלק לשנים ונפ אצל הבכבשים
אצל השש לפי שכבדו אצל השש בעלה יכבדו אצל
העלות עשריים וחמש עלה - ומצות בחשבונות שאין אצלנו
אחד ונפ כבדו על חבירו עכבים הבדים לחתנה לשתי
עגלות אחת לעומת אחת ותבני אחת מן המתבדים
בינו והאחרים המחבר הסתלי וכן מתחלק אצל השש
שתי עגלות כלו לשנ חלגיו זה לעומת זה ויבדו מלפ
כל עגלה ונפ תלי הלו שאחת עגלות - הרוש והאחרת
הנגב שה פירוש לפ עגלו שמו תנין חזרנו לו כבדם
ולו תנין ולו אותו ולו עגלו כל אלו יפני סיבתם ועגלותיה
ומתלו בהבדו עגלו אחד לבמ והאחר בדרום ונפ הבדם
בדרום

בראשית בשורש ברוח שונים שברה חולה יבא עליה
ברית ו' אשרב לפרש הענינות ואת שנים השנית אלה הלב
שאות בזמן בשורו שבהן חלק יה ני לבאות ורה לפר שובכים
בשלבים תהיה בכל בשורה בשלשה שנתם נתנשתו
ובכים בזמן שברים ואור חוץ עליהם שלשה שבעה ושמע
עליה וכן הוא עתיד לבכים בעם שלשים בשרשים ואוגים
והריבעים ועתיד עוד לבכים בעם רבעים ברית
שאות וכל אחד ואחד לעשן ועונה ואשר הסגל העמים
השלשה בלם תקלות והנבים השבעה בלם לבאות לפי
שכל אם שנעשה מן השלשה לא יבאים עוד שהעמים ובריתי
וכל הארץ והעם וכל אם שנעשה מן השבעה יבאים בישראל
החיים ונעשה הבנים חבנה אחת אחר ולא השבעה וכל
הענים אשר בשלות ולכסון עתיד אינו לבאים שבבן הנעלם
שלם בירושלים ואם שאור בשרה לבקר עמדים נעמנים
עולם שלנו עתה חבלן בענינו בה ליסד ובנה האומן ישרים שלו
ואור הבשרה על מלכותו אלה השלשה בשרים העולם
והנבים ושאר חבלן בשורו העולם בה העולם ובשורות אלה
הארבעה ברים ובשורו הנבים מלשון הבעבע והגבאות
מי ס' יצירה לרבינו

על זה אלה השלשה הוא יתברך שם שהוא
ברא את העולם בשלשה עולות כל אחת ואחת לו כמו עצמיה
ברוב ואם משם האומנות והשלל והמלאות ~~ל~~ ~~אחר אחר~~
~~השלשה~~ משם האומנות בעולם כולם כי תקשט על הכרכים
והיינו מרבעים באילו אומן שם ובירושם בירוש ונפש ואם
שמנים ומבדלים ושם ואם מרבי אחר ומעוטי אחר ושם ואם
בעלה העלמה כלו בשמים העלונים ושם ואם בשם שתתחבר
ואם מוכר הנבנים ואם ששהה בנבדקו וכך אחר
הכתב שאם לשרי הילך ברוך הוא אבל בחיתוך
ובבית אחר בע אחרה שמים מלאה אלבמוחק וגל אם באור אחר שהו
מחמת עינינם וכולו מי ברא אלה הולדות כאמר לבראם ואם בגדה
אחר הלא אלה אבה שמים וכולה בשם מבנים בע כמו ואם
בנבמאב אחר הבדלתי חעות שאם אם תשים מטרו באמן
אל משם האומות שלנו בכולתם בדורות השמש בנים ותסמר
הם ומסכון הולדה ומרתני בחוקל ותסמרת הולדה ותסכון הוא
בע בה נבראה בולה בארתם הנשמה יסד הארת הוא יו שעות
והולדה שעות מכולם בה לבראה בחסמרת הולד ותסח
הוא ואחר כן ראתי מבדל ומבן בסמל אל ובמאונים מלעבים
הנרסה

כי זה וגנה יקר הוא כאשר אין כרים ואין גופן
ועוזרת בלו לו באוכל ושתה וגנה יקר הוא חשב בלו אין
כרים ועוזרת חשב לו לו באוכל וגנה יקר הוא שהה חשיב
כאשר אין כרים שהה חשיב כאשר לו באוכל ותהיה הנקבה
אין אחד כלו לו שהה חשיב ובמספרת הלו והאין העכרים
תהלה אחר הכתב ותהי הלבת כל גדולת ארץ עין ואוכל
חתה ילתיב) ובהתעדת האור חלב שהי כשאין ושבון החשך
בחשיה הוא אחר אחר זה הרחק שמן אור ומשך היה מנוח
ולא משש הצאנה כרים אתה מאוהו בגד בחות והאין האחד
והנקבה והנעים הנתשב הוא אשר בו תעוב ותבנים כל אשר תלחם
ויחשתו ולמך עבדות נשיה שבע מאות שדי תבנים ולא
התאוה היה אשר בה מתאוה) ומעל ולבכך עבדות נשים
שבע מאות ומעל תאוה) ולא הנעים אשר בו) ומסר ולמך
עבדו כוח שהיה אל תבהל בכוחך לעשות) ולא הנע שמות
האחרות הפחיה ויחיה עבדות חיה ופנע שהיה חיה
עבדות יחיה לפי שאין כאותה לה בבר בחי ומלך נשים
הכתב עשנה כאיה מלו יומד ובנוסף המלך מאוכרים ומלך
כוח חדש כרים) והון האמונים שבעים חי ויי אשר עשה לו

אות הקשת והראיה על האומות שמו הם מפני התלות
והסבות והתנועות מפני שאינם לא ובחר ביבינו כי השמים
נתנו עליו וזה מלת אחות סיבוב הכוכבים יש סיבוב
השמש והירח וגם זה מתנועתם עליו כלומר שיש לו חוק
והגיות וסלק שם הילוך בלי מלת תלויתם ותנועתם
וגדולם ואחר הכי בבוא השמש כי תלויות השמש והאדם מאיה
לו בואתו בכל הארץ יגיע לשם וגו' ואחר עוד אלה השמים
ומה עבדות תלויתם ואחר הגולם אבל אחר הארה יבאר
ובכבר שאולם האנשים וכיבותיהם הנמצא אליהם אותו מנהג מנהג
בעלי גדולים והיולדים ואחר הכי הולך מלך בדרכיו וסובבים
מה לפנים וגו' ואה אלהים כלומר עשה אה לזה צאו אותו אלהים
אבל חוק וסלק ומלוה מגבעה ובמלאים ובאה אחר הבית ומלך
בשלם הוא יבאר והראיה שהאומן לפני הנבואות בשלום פיו
לבדם כי מאיים והארץ והנשים אי אפשר שלהתחבר כמו
בהאות בכל עת ומה הראיה שיש הוחבר אלה בין תנוכ
ובאה אחר הכתי כל אשר חפץ יי עשה בשמים ובארץ בימים
ובכל התהומות וכן המנהג לזה יחבלו ומנהג הנבואות בארבעות
בבנין שהעם חוסם עליך ורבים עליכם ואותה אה שבע שלוב לא

פיזו

נתן הארץ בעד עלה וגם (רבן גמליאל הרבה לו נתן מחיבשל הנבואות
כולם נתן תורה ותגלה ותתקיים מו והבטיח עליך ברוח בראתן הנה כמוהו
כיב הולך בן אתכם שיבי ביתי משרתו) והוסיף עלוה הסבר ביאור
הגלויים שתמשו בכל אחד ואחד מהה הגלה כמו שמאמר הנשמעת
שלה שעשה שמשו מאמר ובראותינו כל אחד מהה הגלה מעל
בגבורת הולך תחת הה הגלויים שתמשו בדבר מאמר הכל לאו מהם
ולו בלת להוסיף עליהם ולו להחסיר מהם בעמ שמלבד שעשו
בכה עולם ולשמש מן ועלמם מעלה בלו כל הלב דבר בעמשם
הבעשות אשר נעשו בכם אלה המובטחים כלו הגלה סמיכות
והשמים שתמשו ואתנות כי הכרח אלהם בעת ובעולה כלה בעת
ובעולה שעל כרח כל מלה לבעניהם לאו ועלות כל תכם מהוסיף
עליהם בעשיה ומבנה ובה בעשות הבלך הארמן ולמדים ובה
הבדו על כל עניו יד שלו מעל הנות בלה שהתרים לו נסמ
עלון ומוכנו בו והעיבו בו ומלו יבדיק ויתלה ויתן שמרלו
ישלם ולו מבלך ולו מונלה ולו מלמטה ולו שמתה ואיתנו הנני
בו בראתו ובעובדים בתלי עלמו ולבם חכם בזה כי אלה הלב
הנעלים הגלה עולם שהה שהה אלם ויהיו תשלים שלה כלו
שלהם שתמשו שלה בעדים עולם תעלים שלה ויהיו אלה

הרשעים נשמה עדיפים אשה בדבריהם האלהים נתנם בעולם עדיפים
בתלי לפי שבראם הקדוש ברוך הוא לתן עבודו אלהו לפי מעשיהם יעיבם
והאלהים נתנם נשמתו עדיפים אשה בדבריהם בעולם הזה אשה לפי
שנבראת הנשמה דומה מעולה והאלהים נתנם נשמתם עליונים
בלבד ולכן נהיו כל מעוותים מרוחים על אמו כלומר מלאכים הלבד
בראם הלבד מהרה הלבד שומרים הלבד הולך וכלו הש"ל לכבוד שבלבד
ולמחר נהיה עדיפים בכל מעלות עד הגיעו לאלף הש"ל שהוא
הלבד ות שעה זמנת לפי בדבריו הלבד חי שעה יחי ובשבעלעדך
בלמה ההלכה הרביעית והיא תקנות הפרק הראשון.

הפרק השני

ההלכה הראשונה עשר מדות בלידה מאד
ולאו תלמד מאד ולאו אחת

עשרה הבן בחכמה וחכם בשעה בחון בדין ומעבר
מדין ומדה ומשוב ולבר והמעוד בדבר על בירורן
ומשב ולבר מלכה מלאכה ומידתן מאד שאין לומר מלך
ולבדיל בארבעה בדרך הקדמה אדם לומר ולא מלאכים ובדבר
בדין בדרכו ומשוב ולמאמרו בסעדו ובדבר ולבעל
בסולו הוא משתמש:

בשלה

פשטה יש לו עשר ספירות הכלולות זו בזו ונמצאות
עשר שנים והוא מלא כלל כאמרן עשר שנים לאורכן
ומעלות תחתיו בכדן ירוצה ותלבה תעלותיו ותלוה
אותו חוץ ומעלות ומירות הכלולות משובתיו כולמיו
הולכו ומשובתיו לבדן כסופה וכאילו הם מתחוות
ובעד כסאו יבא השתחויה.

פירושה התחיל בלל זה הספר כולו הכלל אמר
שעבר וכבר יודע עשר ספירות לפני
שהבנתם בכדן הרמשם כי אלה המלאכים נמצאים בדבר
שעשר ספירות והם הם רמשיות הילדיים כפי מה
שבישמ ויכיון כאן שהם מלאכים אלמה מאמרות ומצו
בלשון זה שהם מלאכים בדמיון בדמיון הדמיון
מן המלה מאמרות אמר בל הכל בחכמה וחכמה בדעתה
ומה שנמן אלה המרמז ונתת מאמר כי החכמה היא
יצאת הדבר שנשמע מכולה ומלמעה היא הבנת הסתכל
להוות כמשפט אחר בשהיה לו תמיד השכלו מלות בינה
לאחריתם אלה היבכם מהרמ בהכנסת כל מה
שמבריה כמשמעו הכל בחכמה וחכמה שבעתה מאמר

כי

כי חכמים בטעמן וה כי הטעם כהוה והבוה שבשלו נהנה
היה טעמם לפי כל מין שנתחייב אחד ויפה נתחייב על חציו
ואם הבדיקים כולם באות אחד שנוד זה שהיה וזה שנטמא
הוא שנטמא ואין כל חק תחת השמש והזרותיה והוראתם שאלה
תלה"ד כיון נטמא לפעמים אם כמה נאמר לאחרים ואחרים אלהים ואחרים
נטלאות וכמו שיתנלגים מן הטמא מגבינים כי מאלה שנגיעם
לפי שתבאם בבית הטבילה ולעמוד המלאכים שלמעלה
חבתנלות האדם וכל האסמכתא והטעותם בין כל האדם מולה
הטעמים בלבד מדובר ומסבר בעובדים מעבר בשם לו אחר
ולעל הלמינים והטוהר השם אחר בו בחון מהן ותעב מהן
ויחפש שזה כמו בשבר המדבר ובסבות הסמוך וכולו
הטוטעות הקשות והאסמכתא והמדובקות לא יגיעו מדולם
ולא נמצא הכל ולא מהם ובמים כמו שאחר מהן ומהן
ואם בדרך הנטות ולאור מה שם בטעמן ולא בטעמים
ושמשם אזתיות בטאחר ולא ראוי מלבד הטמאים
מקבים מתעכבים ולא מלגון לנטות מן הנו שהנעה שלהם
ולכנוס שמוך הולו ולפבכך אחר ומשם יתשוב ולבר
ולאיתנות אלה שנשם מלות כמו הטעמים תחלה ראוי לו ובמה
ולתשם

ולחלק ולהניר ולמר מה שאלה ביבא מאיתה ותשבה ומה הוא
אמת והנה אבל כמן שדר גדול ושלמה מן ההכר ומאמר אחר
שבלי להנפרט בדבר שם הוא כלל הבעלם שמשאוש ומהבאר
כו עבדכם שבלוש והאמת ביבאת הנוספת והנבלת והאמת כולם
ולוא שאור ומעם מאומה אב מתלקם הנבלות הנכרת ותבטל הבטל
ותאמת האמת אל תנפרה הנפרה ותנשיר הנבלה ובתשלום
פרטי הנבלת הנבדה תבואו הנבלת הלבדת כלומר המאמנת
לומרם בדבר העבר והחזכם ותלבדהו ותשארהו העבר אמר ומה
ותשוב ולמר ושעמן ומעוב בדבר של ביבאת חבל בדבר זה
כלומר כי השבל לנבלם הנוסן הנכבד ברוך הוא ולוא והיו אלוה מקום
האמתיות תחלה לפני שאום כלל בהוחבאם מבלבם תחלות כב
ולוא ההרגשות לא יגיבת לא אלוה האמת כזה אומר שהוא
אור של הנאמר וכן החשבן וזה החוסם חוסם ומאור וכן הנלב
וזה הנסוב אין אי סם וכן הענבה וזה הכלל כב הבנבת
הוא תבדוק הדבריב של לבבכם ותשבבם שבלבכם ומלאותם
כבבי נתנשר להוות מה שנלוה בבשלותם ומתבלבלתם
וסבלבלתם מתם אמת ושר לבוא תחלתנו אומן יתבבר
שאם רק מה שלמתם אלו הבלמיבם בהאמתם ולבם בבבבם
בי יבבה לבמה

הקדוש ונטוב בדבר זו בדרכו ובשם יעלה על מדרגות ומעלות גדולות
הנעלות בקדושה ובקרבה ובכל הלהבים על הולך לפני שאולה חיים
הבהירה עלוה שגם בהשגות בשמה אלהים חלק מן השכר עם
ובהשפעה לעלות בעלו כל המרגלות ולהו לעמוד בעמדם על כל
הנעלות בדבקה שאין שכל לזה לבדות מהם ולהו לבולמה מהם
בו ומקום עלום והאור השלשי ומבחנן עלה שאינו לנפש
ולבדונן כלו חבל בזה הנשמן לבדו בם תחלת הבדלים בנפש
אלה הבדלה אלה בלבדון בין ובבדה בדרך בני מה גדול שאין
מדרגה שלמה בנפש הטבע אלו נבדלים לו כבדו בעלמו בך ההתקלות
אלה הבדלה עד שיתגלו לו ויתבררו עד הבדלים לפנו כבדר
הטבע לפנו ומחרבן ויתוספות ומתכבלת עמו עד שלא
יגיעה לתקפ זה הנשמן ובגשהו כלל אל ומבדלה בהעלום
שמשלים ובמעלה לו בהלה בהשגה בהלו מלבו כלום
מחשק לאור שגם ובעלוה בלבו אור אל כבלה בם בדר
עמלה שכל בשם בבמלת בבלה אל בהבה רם בלה
הלחבים בהלם אחר הרם עד בלבו אלם בבם מה שבאל
ואור הבדלים נתם רם וגם אל בעלם בחשק ובפלו בלה
אור בלם בחבל שגם בדם בשם לבו בלה בבאר בו ולבדו
הבנשם

הפעם יתכן גם בדברים הללו ובדומה לזה עד המלחמה
אומה גדולה לחיות כלי עשיה לעשן ולא יעשה בתיאור לבד
בחינה כלי חדש אחת שאינו נשלם בידעה שיהתנאים ונסיונות
ושלומים ותקון אך תשלה בו כאשר מתש בעצמו שעשתנים אומה
עשה עשה מן החלב לגמרי וכאשר מתש בלעה ניתן או בכדי
ניתן כלי בין שנשו מבי ניתן שאו אתנה אולו טלפ אחר מן
לא כאלה אחר או כמה שאו שלה מלעפת יב שבו כלפ המלפ
לזה עד הינתנים הרשתקפ הנמ הנשמו האותות בהבאת
ומתנות לזה ואחרי הפ ההגיז מי להקות הגולה בשאותנו
בזו אחלפ שין רש אשר ואחרי הערבים ואחרי הנשנה ואחרי
הלזה ואחרי האוסלפ מן הנל כלי חנה האסופה נגל
אלו הערבים וכן בכל מלעפת החנה בינה בזו מלעפת
פילוסופיה ואסטרונומיה והנעשה וכולם שאלה וכולם
בלעפת הנהנות מי כאן כל מלעפת יב נשלמו עלות
ובנינם ובנבואות עליפ בזו עשן לעשן וכן בעלה החכם
בי שוי בקלרים הנשנה שה עלו לזה שאולו והיבחינו
ויהיה נש ארלפת בסנה שנ ובנה הסנה לאר בנש
וק וכסלו אותנה אולה לו נש הלוק כלי של מלוק שנה

ורבה מלאך ומי אלו בלעם בן בעור ומה שהיה עובדם מחרבה
אדום ואלו כמו שבשמם וכסלו אותה גלה לו אור בהיר הבטאו
שכינה שלא ושברו אלו אלוהיהם ומחם הסנה ובקנה בכלים המנוגה
הקבות על בארץ על הר סינא לאמר בשמעם כלו בהבטח שאותם
ומדרשם ומלאם מעשם המעשם שלא יהיה לא הנעבר הולם וחנן ומנו
ומורם ההרבה מזבחם התחול בה ועבדם שלא ושמם אתם הגלו מו
אלהיהם וזה ומנוסם המת הומם כלו בדנהו ולהמה כבר שבל
נבדלים השנש בומם על הארץ בן ישראל בתאום ומבני אלה
השמים נהיה לבמון הנעם והאותנות בבכן בהשמיתם ולו
נעבדים בואחבתם לבי שמרבם ומעלתם לו בנאלם
הלמדים אלה אלו המלך בדי הזו ספים ולים ונעבדים
שלא לא בשלתם ולעל תעלים הזו חעבר ובן אבל ובלאות
חבלן שאותם אלה אבל ובלאות כמי המיבם ובסוד שמם
עלו לבא אבם והזה הנלעם חומתר תבעות אבל ומלאה
ואומר כי ישראל אלה השלה ומאכות שנע ומאבדים ואחרים
הבשמן אותם ובבדו בהם בכלה ישם חבלן בזה מגלה
הנבנים כל בן שמנים לשלה כלם שלבים ובבלים לסולם
בלו סלם ומעלים ובלבם שלבם בלאבים נאבר בהם
ובחבלים

והמיות כלה ישלם בחמור הבגד והם תבאריהם הולשם. וכאלו
אין נפרדים ומתחברים שכל התשלום בבריהם ולמה ואמרו לנו הימה
לפי שאנחנו שלו כמשמע אלו אבל לך ולהיבך אחר ואינה אומרים
הדשבר כי יקנה ומאוחר אחר ינקה המבחמה ולא אחר ולקנו אחרים
ומצא שלנו לך שיהיה המו כאבד המו וכאחר המשמן כי יאמרו
בהאותות אלמולם הם נתבבריהם ולשם שבריהם לנו תבר ותעלית
ולנים ומאחר השלם ולמאחרו בסמה ירבדבו חבמ בהמרו
זה שאחם נמלה בהתשבלתמ איך ניבאו ונסתבבו האותות
והמשן בהאחר לנו אחר כיבו שחתה מלה הסמבות איך
יש לנם בלגות ולמרות בהאנר ומבני הנב הם משמרת
ומשה שנלם תגלים ולמרת הנגלים כלו שש בסמבת
שבדרה לגלים לנו ש ומם זה שאבנו יתר על רחבו
וזה שרחבו יתר על אבנו ומם שבר ומם בלגלו ובינמ
ומם שמולשים ומם לגלו מלגי תגלו ומם זה שנגם
גלת הנגלו בחבר וכל אלה הסימנים בסמבת ומלה
הדרך בין כלו מלה הנבבר נמלה בהתשבלתים איך
נלטבו האותות והנינן ומבנו בחבר ולבבקי אחר ינו
בסמה ובמלה בבנו ומלב אחר מ הנבבו בנש ינלו

.

וקטרה ורכבותיו וכמי מה שסיפר וחזינו בוודאי שהיה
בימים עוברים בבימים הללו כך עוות מדה למדה
ומדרה למדרה וכן רואו כמלת הבורות דיתי שהו בהות
מכה לילת ובהיו מן בורות חדות ואוכלשנו שם לו בדרוב
הוגלו והסיבוב כדי שהיו שומעים הגל מאותם הלבות כך
היה בדיבור והיה מרחות ומרבות ומדרות שם לו
שיגלו בולנו בזה העכר בזאתו ומן יום זה את ובשם המדה
ומדרך מדרה ובהמדרך בסחבוהו שלש לור הוותנות
בוודר ובדרחות כדי מה שספרים לו יתרחש זה בלור
אין בדבר תנוה ואישר להיות ומה שאומר אבל כסוו הם
שמתמדים רוצו בזה לסבדיתם לו עניים גדרים ושנוו
ובן האומר בכל השתחוה לו תנו כבשמה כדי לו תנה
כמאמרה.

ההלכה השנית

עשרים שתים ותנות ומדבשם חות שבלי
כבולת שם ישר בשנות שם חות
ה"ש סוף מחול ומלוו ומכוסה שמים הנו שם
רוח ומים שבבן נבדו הכל שבלי כבולת בגד
כבלת

בברית מתקשרת עמה לשומרת בשם אלהי בדרך
דרך כל דרך תהיה בין עליו תקשרת אחד וחמש
בדרגות שהן תמורות תמורת חייהם אותם תמורת
שלום עמה תמורת חכמה חולת תמורת עשיר עושר
תמורת ראש עניך תמורת חן כעסור תמורת
מעלה תקבלות: פשטה במעמדה
ופירושה לדעתם אם לדם בזה הענין מעמן האותיות
בצירוף כילד לפי שהגיעו מקשיים שמעיין
אותיות ל"ב אותיות כילד מתחילים בכ"ב אותיות ואוספים
לו השבעה בדרגות ומלכים אורות עוד השבעה בצרות
שהם עמים ופתח וחלם וסגל וחרק וצרי ושרק ומלכים
אורות עוד הנוגד והטוב והבה באורך ובקצרה
והנוגד הנגדה באורך חלנה והגיעם באורך מקבוד
והסיון באורך אדרס ועל אלה הדרגות בשמן עדקי
הם אז תהיינה ל"ב אותיות ואתבונן באלה המקשרים
הנוספות ומלבו לעל אחד מהם מעמד ומעמן כילד השבעה
בדרגות בדר רכיבם בכל זה הסבר והשבעה הצרות
בדר כולם שמתאחדים בזו בין האותיות המוסבר בדרך

לוור שיבריכם ומשיחיכם כמו מעמדות יתרסות ונסתרות
ירעהכם אלו יפה הנשארות אלוהם כל אחת ואחת מהם אמצה
ידם שתה האותות כילך הלוך והיו אמצות ידם
בַּחֻלוּ וּבְרִבְּדוּ וּבְלִבְדוּ וּשְׁתוּת וּלוּד הבגדים ידם הלוך
הרבה ואון והבה העשה ידם הבה הבגדים ובדיות
והגיעם עשם הגיל והלוך ולמיבך שמו הקדמיכם הלוך
בגדים שמהלכים הקדמיכם בשמרכם אמ בשם עלם
כלוה בשם עלו ומרכם נגל הקדמיכם הבדנגם כלוור
הקדמיכם הבדנ עדה אלי בגלים לשם הקדמיכם ומלם
הבשב ידם הלן והגיעם ובהלות אלה הגמדים ידם
כל שתה אותנות נהיו כמסבות ואם ראוי לומתם אלו
מעם הכל אותנות שכן שמלכם ועל רב האוסן לו חפם
ובבם לגמשם ידם כל שתה אותנות ואחרות אות שאינה בסגלת
לו לו ולולו היה עדי עולם כשר אוסלם ידם הכל והעלם
הה גלו יבוש כלו בבר שאינם בתבשתם וכן עם הבדת
הגעם והבתם הה גלו בתבשתם וידם הלם ומשמע הה
שלו בתבשת אחב יהם וכולו בבה מן המסבות בם
עוב וכשר לגמלים הבלים בבה בימע ידם שם בבלים
מן הבגדות

מן הבטחות הבטחות הנפלאות והיקרות והברתן ותפלתו
בעדו הנאמנות ונאמרים בה אינם לו כבתבי לב ולו הרסי
כל בלבד ההבדל אל והלוי יתן ולו כבתן וכל בכל הנאמנות
ובאשר בסמוך בעשרים ושלש עיר ס ש פעמים בין
הַחֹרֶשׁ וּבַכָּרֶמִי וכל בין הכרמי והיינו וכל בין
היינו והנפלאים והשחור ומקבל אשה לאשה עד
ונשיתתם אינם חת כולם כל הבינמשיכם והתנגנב
כלו הנבחרות תפלותם שכל יתכן והבכבשם עד התפל
מעל מנשיהם והיו כולו אם נתקיים כל אם תבר לו
תשובה לעשין ונאמר ונאמר איך אפשר בעל רוב הספרים
בהשתתף השפה ונשיהם שהבם הסורות ובם
הש והנלוד והנשים ולו בתר הסוד הנחר והיו
הספר ונשים בזה תשובות מזה שמבלי לו היה ולו בכרתם ההתחלות
והנש והאור ונשים הם אשר חלק בזו בעל ובם שמו כל אחד
ובם התחלה מעל בכם ובל הספר לו אור ובם שהוא התחלה
לבקש לו בכרו ובהם כי הספר ובעל שהיה יפה ומשעת
מעל ופעל הכל לו הלך מעמדו וכבר מה שאותם הכתב בשת
ספר מעלם ובמקום ידעתי ומהם כם המים לבר שהנו חוסים
מי מ יצירה לבמ

רוב הזמן לפי שלומם וכי הגדי לומר כמה הם לעבות בגדיהם
בי האש והאויר והלילה הזקנו בטלו בי הלבר כלו בטל הגדי
אבל יהיה בעשן כמיתי על הבריות נסעדו ושרפם כלו והתחבאת
מן אלה המערבים והדרגיים בהיות אי אפשר לזו להבדיל בין
שנעור הגיע ושנעור הארץ לבדה אבות אורך ורוחב כל אחד
בפני עצמו כאשר יבדו אבות אורך ורוחב הגלגל בפני עצמו ושנעור
האויר שבינתם ובין החרס וביבדם אבות אורך ורוחב הגלגל
לבדו והגיע והארץ עומדת ומחזיק לפך אספם אבן
האש וכפי מה שאמר התרה כי הגיע והאויר מסתעף לארץ
כאשר בינתם בי הארץ היתה תהו ובהו בי התבטלות כי אין
בדבר והיסודות שיהיו בטלים לגמרי ויהיו גלגלי אלה
הלבר לבד כלו אין בינתם בדבר שבטלו הבתבלים לגמרי
ולגמרי מתבטלים אלו ואלו הלבר לבד כילך כי האש בעצמו
בינות נשלם יבד התחשה מתבטלים לבר בטלים בי
בכלות שבינתם תשוב אבר והאבר הוא הלבר ובשרשות הלל
בעצם הארץ לחה בי הארץ ונהיות מטיבות בטלים
ונבחנים לגיע ובהיות טלים הלבר כבני מה שבינתם מתבטל
בטלים ומתבטלים אלו בטלים כלו שבטלו בבל לא הולכים
לגבי

לשכרו ומדיעו שב בטל זה הסבר נכון שנמוסיעו בילדי שב שמתו
שב הפ"ר נלמדיעו שלשה דברים הסבר נסבר וסיבור
ונמשב ובכ מלמדתם שנשמרים. בק ובכ השלשה נמצאות
הנפלאים עשב הרבינו תמוד בפעל עלמו ובשלה הנמצאות שב
כל נלמד מן הטבעים אין התחלה והשגחה אלו ומדיעו השגת עולמו
מן אלהב הטעם שאים תחלתו אלא האחד בלי סבה ואי אפשר
והתחיל מלחמה ובמלל לנלמדיעו מלא כאשר נבראה האש בגחלים
ומדיעו תחלתו בלבד מצומות לפי שבראתו מעט ובק הנו
ובק הגחלים וכל הנלמדיעו הטבעיעו ולמה מתחלין בגלגל מן
הצלע לפי שהלמדיעו הגדולים והקבועים ומדיעו גדולים ורבים
אלו בהבנת השמש בצלע וכל שאר הגלגלים שיעו התחלת
הגיעם והאש ומדיעו השמש ומראה אלו הדבר הטבעי בעצמו
לא מבעלו יהיו מן מדיעו התחלה ולמה אור נמצא מקום בתחלה
ותחלתן בסרבן ובירש נמצא כמו אותה מדיעו מלבד מלבד אלה
ומרחקים אלו והיו מלאים נמצאים בארצות אבל הענין אינכם שב הגדע
אי אפשר לשיעו התחלתו מעצמו שיבלה לו מן השלשה ולו מן
החשבון ולו מלמדתם ולו בשל לשיעו תחלתם לו אחד ולאחר
ובהיות מעצמו בשיבלה האחד וזה מחייב לתן הראות הקבלה

לפי שאין דבר מעכב לאחר זמן. ומובאר בן הש"ל אין דבר
מעכב והוא אלא הכל ואם בא לקנות בו שני אותות הבאות לפעמים
כי הוא האחריש ואם עוד אלבד ואחר עוד לפן תבעו ותאוינו
לו ותכיר בו אות הוא לפעלו אלף אל ואחרי לא יהיה וכאחרו
ותבעו כמה שאפר ותאוים כמה שהוא מלא ותכים בקרבו
וכאחרו בו אות הוא לזו אות הראשון כלו בשין ומנוש כלו שמאי
ואין אחרו לפעלו אלף אל ואחרי לא יהיה מחייב להות לו
יתברך ויתעלה לפעם ואחר כך שהיה לפעמו דבר או שיהיו
אחרון איך הוא לפע כל לפעם ואחרי כל אחר על דרך הנשוא
והשורש ואעפ"כ בדרך שהיו שומעים ואמרה כאחרו עוד לפע
לו אלף אל ואחרת לו יהיה כלומר טרם כריאת העולם ואחר
הסתכל לו ויתבונן עוד להות חכם כמה לפע הדבר ואחר
הדבר ויתבונן עוד להות לפע שלתו הנבראים ואחרי כלומר
אל עדם נלאות אלהיו ואחריה אל לפע בעל בית הבנין ואחרון
אל לפע הגאולה ונעתידה ואחריה אל לפע העולם הבא ואחרון
וכאמור זה אחד מאלה נאמר אל מכילתא בהם מן הנתנים הנכרים
שחוקק כמו אותות ומופתים הראוים ואשרים ובכל כאמרתם
כבירה נשגיה כי בלעדם הגבלות אומרים לפע ואחרי
על פסל

על כסל מן הכסליים כמו שאומר מאוהב טרם הגיע על כן אוהבה
לפעמים וכמו שאומר נתן לבת שבע אחרי ואני אקנאו אחרים
וגו' בלבד. ההלכה

ההלכה השנית

עבדים שתפס אותיות יפוד שלש אמות שבע כבולות בעמוד
שלם כשמות שלש אמות אמ"ש מה רוח ומים תולדות
שמים מה תולדות אויר רוח תולדות ארץ מים ומים לעטה
ומים לעטה רוח חץ עבדים דנתים מים בדומות שמן שורות
אלף חץ עבדים דנתים אמ"ש חמש לש טשמות ואחותן
דרך ויעקב ובנים ותשבע ותמר שהיש משאו את המים.
פשטה כשאמה ישראים שתפס אותיות כלו וכלילת אלה
שלש אותיות המים בדומות כלוד כאילו היו רגלה
לעטה ומשמן כאילו הוא עולה לעטה והאלף כאילו הוא עומד
בעולם ועוד כי אמ"ש ותבקע לשמה היבעיכם ויהיו בעמ
ובעמה ומיכן תבקע ותשבע ותמר שהיש משאה המים וכמה
ביאור בשורות הלאף כמ החכמים הוכיחו שהמים והארץ מן
היש כאמרו כי מלאות שמים מים כלו מלאות מים
שמים בהורת מה שסיפרתם ומקנים שחקן מים וכי האויר

מן הרוח כלו שמעוה כזה השכל והאיש הזה אמן כב האיש
אריאיש על פנ האדמ כב הנוו היבוק הטבעי ושינוי אשר
הנמשא בכירה מאמ ובבריאה קטנוו כלו כמו שאנמא בגש ובאויר
ואנא כיכל ישוב מאלה הכשב מחבירו הוא לטה ומא כי האיש
עליש מן הדבר ולפיכך נהיה הדבר ביתה מיתש והאויר כל מ
האיש לנמ נהיו האיש סולמו והשלה מן האויר ולפיכך נהיה
האויר נה ... ונהיית היו לאלה על הסערות ושאלי כימרת
שמן כמרת האש תבעת השטרבלון כוחות מגלה ומרת
הנמש כמרת האיש יהרת לטה ומרת האלף באויר בין אלו
והרבוקי מנע מגעת האותות בשאר יתבור כי משמיש מלות
עשרת ומלות חלבות בארבע אלש אשש הראשנה חבה מן
תשמיה ועוד תאור אבו מגש השנית חבה מן הראשנה יתאור
שאש שאו הראשנה חבה והשנית רבה ואלה הש בש
מבעות שלשה חבנים ושלשה רבים כם מנע מגם חלבך הנדש
וכל המחשבש שחוביש הנית הבר והעבה בגבירה החלב
ובהתחול כמו כחלם מאבר ומשלים הבר עבדכו ומש מחולש
זה נבנבו זה האומר אחד מבשה מאורות שבאורו בעולת
הנית הבר והעבה כי זה כמו מחות הנבל ומחמת הנש
ומחות

ומחצית החבות ומחצית התפילה ומחצית הלך ומחצית
ההתחלה והשלמה יחד וכל כולו הספר הזה לאורך האחמן
לבד ואולם אחתל כמו יסותב כמו שזו והחתל לו חתלת
וכמו ועריבל חמלמ כלומר בשר סתור. כלת הדהלבנו

הדהלבה השלישית

שבע כפולות בגד כפ"ת משתמות לפת לשומת
בב גג דד כב סס רר תת רק עליה תבשת
אגיבור וחשל כפולות שהן תורות תורת חיוב ומות
תורת שלום כלה תורת חכמה אולת תורת עשר
עוון תורת גרש שוה תורת חן כיעור תורת מלה
עבדות. וכבר פישם בזה בזה בדק ולו ....
כאן ולו שלו יפיעו הוא טילן סלן ובמס לעדר
הלרלל כלומר כמו המלן שאון עמב ומנירו ומבדיל
אלה השבה והעח השמעאל ..... שעד הלרלל לגל
השמע ועשרים

הדהלבה הרביעית

שתים עשרה פשטות הוא טילן סלב חשל
חלבל לרבן שלן והיין כלך לרבן שתים

ולמלכים בימות שלש בימות שלשה שנים וחצי
בימות המלכים וחרקלה בימים חמש בימות מזה ומלכים
שש בימות תש"ב בתים שבע בימות חמשת אלפים
וחרקלים בתים ויכן ואולם לנו ותשוב מה שאין הפה יכל
לדבר ומה שאין האוזן יכולה לשומעו. פשטה השתים
בשנות כלו וכילך לכם כי שמע אותות ישתמש מוסר גדול
מלות ומן גדל אותות שש מלות וכלו. פירושה החזיר
בזמן שכירת האותות ומע שדר המלך ועבדו האותות
תמשים על בקבשו כושר עברות הארמון חכן שנו"ל מי יכה
וכן בתנך וכן האומה עברות וכן שכ מלשון מזה וכן שרוגל
וכן המלך ואמר מ הנגד יסר לכן וכן כך כבר בקל הספר הזה
אותות ומשמ ומשמ כי המלך בחוק הוא שמע אותו המלכים
שתמש אותות חמש סגולות חכמן חכמן כמו שלן והיכן
ומעמן חכמן חכמן בלו כמי מה שמרש ואחר מה תקנות בלו ומנים
חכמן כלו בילמ ובינמ בוויר כמו שירש ואחר מה חמצות
מי ומשמ בדרום ויָמָנִי שלמ המלכ כלו שמ אות בעבד אות בילך
כי אין אלה בחותמי שמע אותות ולמיכך הכתבים מלומים
מלכת אות אחת אומ חיים תמאות והכתבים בזיבד
אינו

אינו חייב מלקות לפי שאותן מלות אמן ואמרו הכתוב שתים
אותיות וכלל וזעם אמרם זה מלמד בתיבתו אות אחת בטור
ומותם אות טור אבל אסור ומנינם הוי מלמד לומר השיבם לנבכה
באמרך אלב בגו גיו יגם אלב בגו על ההערות מלמד היולה
מלמד מן השיבו לזה נשתנו המנינם למנינם אחר ונשאר שלר
נבם ונבמשו כמנ נבם לומר איך הוא שלר הנבלל ומספר
כי היולה שהיו שתי אותיות יבנה מנ שלה מלות באמרך
כ"ג ל"ב ואם תהיו בית שלש יבנה מנ שלש מלות באמרך
חבלן אמנם שתמנ תחלתם היה חבלן חבלן ושתמנ פה
בחלן בלה שתמנ תחלתם ג' בחלן בפח ואם תהיו בית
ארבע אותיות יבנה מנ מלרים וארבע מלות ואם גם
מלות תחלתם שמן ומהם שתים שתים שהם כאן שלמנ
שלמו ושתים שהם היום שמו שמו ושתים שהם הון שוו
שולם ואם שלה תחלתם לוב שתמנ שהם הון לוש
לוש שתמנ שהם היום לשון לשון שתמנ שהם
השמן לשון לשון ואם שש תחלתם הון שתמנ שהם
שמן ושלם ושמו ושתמנ שהם הלוב ולוש ולשם ושתמנ
שהם היום ולוש ולשון ואם שלה תחלתם מרם
מי מ' יבנה בנה"ם

(שם)

שמעו בשעל אין מיון אלו משמעו בשעל הלוך אלו
אלוש משמעו בשעל הדיון אשל אלש ואלה כך מולדות ואם
תהיו בית חוש אותנות בזודרך אבינתם יבנים ואנה אלה ומשרתם
מולדות ודם משרתם ואבקה מולדות תחותם אלל שש בשעל הבית
ושש בשעל הדש ושש בשעל הה"ו ושש בשעל הדוש ואתעכ"ל
מולד תחותם בית וכ"ל תחותם כש וכ"ל תחותם הו"ו וכ"ל
תחותם יום אלה ואלה ומשרתם מולדות ואם תהיו בית חוש אותנות
בזודרך בשמשית יבנים מאנה תש"ל מולד מהם כ"ל תחותם כ"ל
וכ"ל תחותם כש וכ"ל תחותם אלל וכ"ל תחותם שמן וכ"ל תחות
יוד וכ"ל תחותם תנ"ו אלה תש"ל מולדות ואם תהיו בית
שבקה אותנות בזודרך ואבקשל יבנים מאנה חמשת אלפים
ואבקשים מולדות מהם תש"ל מולד תחותם זין ותש"ל מולד
תחותם אלל ותש"ל מולד תחותם כש ותש"ל מולד תחותם הה
ותש"ל מולד תחותם כל ותש"ל מולד תחותם שמן ותש"ל מולד
תחותם שלה אלה חמשת אלפים ואבקשים מולד ואם יחפוץ
אדון לדעת איך יבנים מה שאלה מה הענין כמה מולדות שיהיו
בית חש"ל ובית שמש אותנות אז יתן מה השדר בידעתם
עשרים מה לדבר מה שאלה מן הלל בבית הטמן השב אז
שאלה

שנדה הוא חלוק פירוש זה כי התחתון נמצא אותיות שתי
מלות ובלבבך שמצא לשון נקבה שם וזה לרבות שם אותיות
שם בארבעה נקבות כ"ד וזה לרבות ארבעה אותיות ובלבבך כ"ד
סימן נקבה ל"ד והעל לרבות חמש אותיות ובשתיהן שבעה מלות
ושלמים שלבעה נקבות חמשה אלפים וארבעים ונהו לרבות שבעה
אותיות וכלומר לבעה לרבות שמנה אותיות בכל חמשת
אלפים וארבעים לשמנה כמו ארבעים אלף ומאה מלות
ושלשים מלות וכן אף תחבוק הנלוה עשר אותיות נכנס
ארבעים אלף ומ"ב בעשרה חבצונם שם מלות אלף
שמנה מאות אלף ותקנ"ה מלות (וכן אף תחבוק הנלוה עשר
אותיות בכל ארבעים אלף ומ"ב בעשרה חבצונם שם
מלות אלף שמנה מאות אלף ותקנ"ה מלות) וכן אף תחבוק לבעה
לרבות עשר אותיות בכל המלות מלות אלף ומאה מאה אלף
ומאתים מלות שמונים בעשרה חבצונם שם מלות ריבוא
מאה אלפים שמנה ריבוא ומאתים אלפים ותל"ה מלה ובתוך
לרבות אחת עשרה אותיות לרבות אלה המלות מלות ריבוא מאה אלפים
שמנה ריבוא ומאתים אלפים ומאתים מלות אשר עלולים בזמנות
עשרה בעשרה חבצונם מלות אלפים ריבוא מאה מלות ומאתים

ואחת ריבוי שלא אלמלא שאינם אותיות מלות ואם כלומר
לעשות מה שאמרה שהיא עדיין על דרך זו אבל בבר הקדמה ל"ז
אותיות עכשיו שאין בארבעה מלה יתירה על אחת עשרה
אותיות והוא אלא במלות בשאר וכתעשיתיהן ומלותיהן
והאחשדרפניהם ועל זה האופן יהיו מעתה האותיות ושמה
כל מין שיתוספו אותו אחת וכל יהיו ריבוי מעט כגון
אדם והבינוניים והנסתרים כל מה שיתחלף בזו יבוא
יתוספו עניינותיהם ומעל זה האופן תבקש חכמת מלא
התבה ורדף הבינוני כל מה שיבקש לו שאר מתיבות ימצא
מאומה רבים בהיו וכל כבר חסרתי רוח הגבר כן תוספת
כן מאמר ומלה והכל כי רוח בחבה שבר ברוח הבמאמר לבד
שמרגת הבחינה נתפלא אל מקום כלי חסרון ולא בריבוי הומן
שמלמדים מאמר הלאות והלא יחומר ומפי מה שאור הכתי
טוב סחרה ומחר כפלא שלמה לה

הדהלכה הדתמשית

שבדרך חלק יה מי לבאות אלה. שרבו אלהים חיים
אל שדי חם ונשגב שמקדש ינבש שמו יה
שם שמות יהה ארבעה שמות לבאות אות הוא בלבו
שון

שלו אלוה ישראל שר היו בכל אל אלהיכם חיים אשה עבדו
חיים אלהיכם חיים מיד חיים עלם חיים אל שדי אל עליה
שדי שמים בן מי אל כם שהוא ושם כבודו אל עולם וכם
על כל כיסא ונשא שהוא נשא ומגיל אות כל העולם שמקדש
שמקדש עדי עד ואם לה הבטן מקדש שם שהוא מקדש
ומשרתו מקדשים ולו אומרים בכל כוח אשר מקדשות ז"ל:
פשטנה כבר אמרתיהו מקודם והוא כי כל המאר שעת
אשר בקדוש וכיריתם ולא שמיה הוא אשם בן שמם אותיות
ושם יהוה הוא אשם בן אבגדה אותיות ומנין מקדשות שהוא בגל כן
מקדשות ומנין אלהי ישראל מאשר מכו ישראל מקדש ומנין אלהיכם
חיים כי הולך אל העבור מי מגל לה ומנין גל שהוא מגבור
וחזק ויכל ומנין שדי כי בהגיעם ומנין הסתם בולל מיך בו
ומשם כם שהוא בכוון של עולם וכסא על כל כיסא ומשם ונשא
שהוא הסלל אל לו כמעלם כי כל סגל מלך אשר רב ומי
והוא יתברך ויתעלה סולל כוח ותחת בעומר קשו ומשם שמקדש
כי מלכים לשדי שדי בלי מלך ותעלית ומשם ומקדש שם כי הוא מקדש
ומשרתו מקדשים. פשטנה הוא הלמה הוא פירושה זה מנינם
שמם בפיכות זה הארה שמות אלה המנינים הראשונים

אשר בבאתם ושעל זה לו שאר בה אחרי זה בלתם עשה ניהו
יואש בוכה דע כי באמת יה שלא שמרת יהוה ארקשה
שמרת הבלה בזה כי יה חלש שפניו ובה התלש יאמר בכל
מ ובכל מינם וכל השם לו יאמר ולו בקשם בחר יבאשה והוא
בעת ברכתי שכול כי הבהלתם הזה הנו אומרים בקשם יברכך
ני ושמרך שפן אומר חניחלך בקשם הו אומרים את השם
בכתבי קודשי בכתי ובאמת בלבאות כאמר אות הוא
בלבו שלו לפי שאים בדר הבאה ולו הוא באה לעולם
מאומנו שלא כי מי לתן עמרוך לוו יבשה לו בבלא מינם
ובאמרו שר הוא בשלו לה כמו שאה המאוך לנשם כי
שרית עם אלהים לא ובאמרו אלהה עמי כי אות המה
בבה הוא לאמר בשרות ומעלות ומבאה שלא ואתנבאים
אל אינם שה ובינאבו בש לאל יבנו ואם לאל יבך בגבר אים
אל אלותם לאשרכם חשה ויש כבל אל שבשבו בשמים
אלה ומקבש לבאה והשות ויש כי יחבלם מד תלשות מלת
בדר ולאלו כמו שאמר בן לשמים הזל אל בשאל בבל ולא יהיו
שנים משלה וכמו שאמר אמל האלות הזל ובם אלות
שלבה אינם מלבה כי אלם הנע והנני ובנבאון לו בבשם
הבשם

בטעם ועתה בדעתו ובמדות הטובות לעמלם ולמלון עליהם ואמרו
כי אות כל בתקונות הוא הטעמים ומלמדים ושמעון כי
הלנות מלמדים בדקדוק טעמים ואמרו וגם זו אחת מן
הטעמים הוא לפי שהיו עולים ולא הקל כי אשר הקיים המחיב
אשר והשאר הוסיף אשר ועתה הוסיפו שם ואמר אל נקבע
להבדה לפי שגלות הלשון היה אחד אמם ויהיה מקומו
שעד כאן כי כי מילות וסיקות כל הנקדים ומלעות מלמדים
לחבריתו עמם היות התחלתם מן הקדמון כמו הוי ובאמרו
שהוא נושב בדומה אל מולם אם החבל כי כי היו בקומם אלת
מקום כלו אם מלות מה שהוא נקנה בקמץ אחד ולא בחטף
ולא בלבדו מלו בלא מקום כמו מה שאבדם בדברי רבותי ולא
מסרנו שהוא לעמים ולא מפני מדותם אל לא מקום שמצאתיהו
והמות מעמים רמיע ובקהיים אל לא מה שמרנהו ואמרם
שבלבדו שרוך הוא כמו אל מרך בלבד ובר ובאמרו ונשאר
ומלל אתכל המולם כולנו בזה מעלו מקום בדקם מה נם
מו באמלים הנלל ומעלמים כולו כך לוו נעמים כי הענינו
המולה מולל כל הלבדים אל כאשר מה אינם ידעה מה
מרך הוא ומה ומעמין הוא לבמם ומשרתו לבמים לפי שהם

ברשיעי וצדיקי וסיבו הטוב שומרים על דבר
ונעשה שלם כמו שאומר בעניר בדשן הוא לוקחים ומוצא אור
בדבש יהיה גדל בדבר ומה אין חכם אבה בלתי ובחלה
ובמרשלה וכאמרו בל יום אומרים אנשי בדשות ותפה
שאם באומר השיה ומתש כי רבה בל יום יאמר לו האנשי
בדשות לעבדו ואמרו בזן יחב כמבי בדר ומרעו כל
בעל אלהים סליקא

הדהלכה השישית

ראינה לבדר עבדים נוטנים אוצרות אם שעם
מאד לטהר שבקה על בקיהן ושמה על בקי שבקה
ומשלשין יום ומוט מעון וכולם עליהן באחד סיפן
לאחד ואם לא נעל אלו יחיב אצולו שהוא אחד שמו
אחב: פשטנה באמרה בלי חידוש ופירושה
כי השעם מאד בעבדים והצולם ואם אנשים ומשנים בחוכשם
הם ומבקה ומבקה בחתנים ומשנה הצולם כילד
כי הנינים מאד אולות הם בחוכני הבריה ובבדין מן
הבבדים ומבקה ומלנו כילד כי השמר מאד חבשים
ואיכם נוגעים ואור לבשת ומי בהשיה ובם כילד
כי השעם

כי השעה אשר אירעה הנה בעל בחותנו הוא מגיעה פתחי
הבית ואינו יודע כולם עשיתם והודעם הנסיעות השלה שהיה
ורבקה ושה שאור ושלשתן יסב ועוד חמן בזה המצבן
אינו יי' ואבתה יטון ביתך ויגל מעם בעצבך כי תמרת המצבו
בזוה לבנים אבי שאחיעה תלינו ובמחבה הנסיעה עלוותה
והיו בעיניה לבבינה ברינה כוו בעוזרו הבי' לא יעבירם בסיעה
בלוותה בבבינה ברינה ואדני המעם מעיה לאבעה הארמן שאבעה
ויתן בלבבה הריעה לבל עלה אבעה הטעמו זהאור בנתם
ואור הבתנה שבויבו בשה נמר מעוים שבבלבנו שלוך הוא
ומי מהי בבל ושעל בבל ומה בעם ועמותיה אחר לעוות חבירנו
בלבב בעולם המבול והוא העולם עליו ואעולם הבינעה והוא המעם
ואעולם הטון והוא הבעבה בעוברים כי השע מאוכות בעולם והעינים
בוגבה מנבות הנגרה בעמה מעור בה הרינה ובבמל בין ויה
ויה בעולם והבינעה ובבלות בין הם לה ובם בעבה הם עיה בעמבן
והתרבה הנבעות בבינבבינו ובבלות בין הנעל ובי הנה
והבעולם החשה עשר ועמותה שעויה בוה השלה בבריה עיניה
בבריה עמה מעם ובבבה אור ושלשתן יסב עמה ושה שאור
ובלון תלמן בעוחב חמן בעשם בה ויחס הנחב מן הבינים ובן הוא
בני בן יבינה לנו בגלה

תחלה כל מינין עב ועבשו בשיפ שויפ כלפ כי בשיפבק שלשה
לאחד נהיו ארבעה והפ מרקשיפ ובשיפלל אלמו חשה נהיו חשה והפ
משולשיפ שוי ובשיפלל והפ שבעה נהיו שלשה ראשי והפ מרקשיפ
ובלבל אלמו חשה נהיו כ"ה והפ שויפ חשה בחשה ובלבל אלמו
אחד ראשי נהיו לו"ו והפ שויפ שלשה קשה ובכל מה שמסיל עליהפ
אבל הטעות לא יבוא ומעמיהפ בכל בלבד כי תשפל ארבעה לשפ
יהו שלשה ועוד תנסה עליהפ שלשה והוא שעפ ראשי ומסיל עליהפ
שמאל יהו עשרפ ומסיל עליהפ עשרה יהו אלשיפ ובכל מה
שמסיל עליהפ לא יבוא והפ לבלל מעל אלה בבריהו כלל ובה
עלו הבריפ האחדיפ ולמעלה מהפ עלו האחד לפי שאפל עבל
מעל והפ כי תמצא עשרה אחת מה אחת אל אחת ובכל מה שאפל
עלה מה עד לרגל עבל עד שתמצא עולפ אחד ועל כל מה עלו האחד
פ האחד הוא שרגל למעלה ומה כלפ והוא למעלה עבל בדרך האמ
בחשב שרפ נמרפ להבינלות פ שבעלומ חדוש בלי סבן
שהוא חלפ עבשלפ כשר שבאו אחד אבל האחת הבחה
הוא מה שבקפ ומעבר בחשב לעל התחלה מרגל הבאות ומסיל
כלומר בדר מה אין החשב יכל לעמוד עלינו ועל מה שלש דקיחשב
עשרן כלו בדרך הדברי לבור ובמעמן פ הולך שרוק הוא אחד
מעבלפ

ולעולם לא יעשה אדם אלא שהוא בן עניות ויוסף ביצה
ומלך אחר אי באחד ואי בשבע ובאמרו באחד כאחר יוסף לו
עשרת הימים לעולם ועד אחרי אמרו אי אלהינו אי אחד
ואם שאחר ושני אחד זה נאמר על ידי הגאולה עליהם כל השמחת
ואחת אינו אבוק אל עניים שבו בכרה וגם ויתעם
עד והחת עשרת ושני אחד העניים ולא הגיעו כלומר הבכורים
ופי שלא יהיו בימין הגאולה לא חולה ולא מת ולא יעון ולא בדמן
לא בזעקה ולא מחנה אינו ולא שמחה זה עוד כל כמה שלא נעלה

שלכנדה והנס הפרק

הפרק הרביעי

הלכנדה ראשונה. עשר מלכות בלילה אחת
רוח אלהים חיים העולים
עמם כשאו מים בתוך שני מלוך תיכ לעולם ועד וסוד זה הוא
מחנים. פשטנדה כיצד הגשרה מנעמים הכלומים תחלתם
מאמר אלהים חיים שהוא חי העולמים אשר כשאו עמם מים רשית
ומעלה יתברך שמו לעמי עד ונלקח בלוים והוא עברו מאמר
ומלים כלומר רוח ומים פירושה כיצד הספר אחרי
שהם שמו כיצד הגשרה מנעמים עשה בדמיון אין תכר ופ

אז בשעה זאת שבין הרשעים שעם בעצמם מלחמה נמשכת

הרשעים ועמו ואחר הבריאה לחרות העולם והוא רשותם הכל

יוצר בעולם בעל זה הסבה כוח ואלהיהם שנים בתחו שאינם שברנו

ואומרים המלך בלאמה לפעל עבדו ביבר שנים בעבד כדי שאינם

עשו וכל אומר האמונים כי יכל הכל בעבדיו אז בתח אז

בתמן אז בשאמר הבלים בכלו אומר זה כי התכון הכל כלו

מהכרות ולא חוץ ולא כל מה שנשמר אם אבדיך הפעל

ואומרים בקצו אלה השלשה מאמרות חי העולם עמם בטוח

מוב ברוך שמו חבלן בו סוד עלמם ומופלאו והוא כי ארך

עלה בהתשבותנו עלותו הבריאה על בריך המלך ברוך שבעולם

לו על בריך ונהשמה ואומר כי אם נגזרה מן העולם בעלות

החרות מן בעלו החיים כלו המלך כי הוא חיי העולם והבריאה

עבדו חי העולם כמו שאומר בנעורו בדרך הלוך ומעבר בחיי

העולם ובשבר נבראה החרות מלמה בכל עלות מקצו החיים

כי לו כל שמל בדרכי בך הוא יתעלה עלינו בכל עלות

העולם וברוך שם הוא לעלות השמים והארץ ובריאה אבות

העולם נחמלן בה המינים בשמים ולהאמינם ברוך שמו עתה

כי בשבר בלא החיים כלו הרוחניים ואותם מעולם ואחר

תובבר

הדבר הבא שיטתו אומרו מתוך לבו ומוצא שאר הנאמנות והבטחון
עניה ומאור לחיות וחיותם ומאור לעשות הבא שחיותם בלבד נמצאים
ומעשו בן חיותם ובמינו הראוה לבוא ונראים כל האורר שהוא
בן שמשם ומקשה כי אמן הוא שהבורא אלוהיו ותוכן ובגופו
ותנועתו כי נעשה החיות הנעלם והולך ויעלה שמו שלם אלה
ומנהגיהם משלותם הדבר שחיות ומנהגיהם והבטחון ומעלה ברוך
שבמעלה כל נאור הוא מבלי הטעות וכמו שהמבדר אומר מתחלת כחלק
הגלל כבר אולם הולך מתחלת כחולם הטעות וכמו שהמבדר אומר אות בעות
הגלל כבר לו מלה הולך שלות המלר וכמו שהמבדר ואולם שהוא
המוחלט הוא מר ומעולה מתנה ואומר משמעות מה מבדר ואמר
ונהולו ונהולם כל הולך מנהגו ומנהגם לעל המעלה ואולם שמלוו
בכל הוא רמו מל הכל ואל לבנים לו ומשכל נהולו ומנהגם כי שהמבדר
לו משאר בעלם לו מלאו ולו אבר ולו מבינים לו מתם ולו בבר
מה ולו בבריתו פלאות כי כל נהולו ונהולו בעלם כי
לפי שהחיות בכל דבר מצו כך הולך ברוך הוא לו משאר מעולם
לו הר ולו נהר ולו רמו ולו דבר מלה ולו הוא מלאו בלבד
שהאור מלאו בכל ומלא ומאור אומר כי מעות האור מעיף
ובעות ומבאר ולולי האור שבו לו היה בר ולכל כולך מלו

האור בעולם ובורא עולם שיהיו כי בראותינו אותם נשמחים
ונסתכלים נמצא כי גדול האור שבמעשיו לא היו נשבים
ולא נפתחים ובראותם האור בקבלת המלאכה הזולר ומעותה
שם ובו שהיצר לא יוכל לעלות הגלל וטומאה ולא יהנו
ו הסיבות כך הזולר ב"ה לא יוכלו הלעלים וטומאתם
שבעולם לא ישכח לגמרי ובזות הענין בזוהר הטוב ועדה
שלא יוכלו הלעלים וטומאה לא יוכל שארם מלוי בכל האור לא
בכל בדרגות ובפרי ועדה שבמעשיו האור אין בו אור
הטוב לא כל עוד הרגשים והבינו לפי שאי אפשר להיות
בו כלום מום וכך המלאכים המשלחים מחזיקים ליבות ומאמינים
בבוראם ובהוצאתם כי הבורא מלוי בכל עולם ומעותה
ומות ומצוי בבל אם יסתכל אל בעסקיהם ומעלה ארוכה
ואם הוא מבט ומבטה אל כל הנעלים והמלאכים שאינו בכל
עולם עדנו ני לבות בעיני שמעניים לפי שאינם עמו אור
אור העולם ולא נעלם מום מה שבעשיהם ובעיתם בבל אור
ני ת לבי בחן לבות ושומר תפלת עבדיו ולפי שהוא
עומם בשאר בבחינת שומר תפלת עבדיו לעריך כל עלה יבוא
ועם הרמים והגבעות והגבעות והגבעות אלת ומסיבים
ובעולם

הפסק שלת לילה בכל יום ויום היום והשבת אל
לעבדך כי מי היו אלהיך עליון ומשל על הארץ מתחת אין עוד
וכי מאירתי פלאתי בכל הנפלאים בשליחי מעולם ילכתם
ומלכתם בהיכל מלך שכל אשר חפץ ירי תשה עליון ובוחרים ומשוב
כולו ומעבירים כיולך יתעלה שמו שהוא מלך בכל בשלמה הוא
הנבואה ואיך הוא יר הבן ומה מלך דרך ההטבה ומהנבואה לו מלך
דרך ההנשמה והבינה וכתבי הקדש עליהם הוא יר הבן
בלבד שכל מלו כל הארץ בלבד וכמו שאמר הוא יתי שמו ומלכו
חי אל ומעלה בלבד ורי אות כל הארץ והאומה עבודה אתן שבתה
בפיה שאומרה ומשמש בלבד ורי ואיך המשמש בלבד בשלמה
ומלך הספר הוה עבודו כות אלהיך בפיה שאמר ורוחי שומרת
בחבבכם ובזה הוא יר הבן אל אל יולדו בדרי הקבלה שהוא
כוח ורי אלהיך מלו ובו תבואה כל הארותת והאמתשם הבאים
לבבואים שהם בפרואה כוח אלהיך והוא דבר בדרי בלי ספק
ודאות ולפי מה שהאור אות הבורא ברואו שהוא אין
מלך ולבדו ובזה הוא יר אל הבן הבדי שהוא בטלם
בחיות בלבדו יהוה הבלר הבדי ששמו משה בדים מ"ה
בלבד הבנה הבנה ולשמה ולשמה מלך הבדיבות לשמשם

הולדת

פ' יאיר בלשון ערבי לר' מאיר.

ג בתי אלוס ותבשי דרכים ותקני
תכונות. קן תכלתי אלוס ~~[illegible]~~
ומכיתי ב] דרכים ~~[illegible]~~ ותטחני
חכמות קן בנלי אלוס ותלני
דרכים ולני רלון —

(מקד' ~~[illegible]~~ 256 ~~[illegible]~~)

הארצות בעולם הנכונה ועכשיו בה אלהיכם חייכם וקדשו
נאמרו כל הסיפורים על ידי ר' שמעון בשמיעה שבשמעו
הכל ידי זקן ומאז יבוא העבד הבחיי הוא העבד אשר
יתנצל הוא לסגולתו שבזה אתה עלינו כל חיי ומחמתו יבוא כח
הגבורה והעבודה אשר יתעלה הוא לאי שיחבורו שלא יתהי
על יבתה כח אלהיכם ועבד נאמר רוח אלהים את מבטים
ומאיהיו לעם אשר בקל בה הספר תחלת השורה חי הקולמוס
ומעם מאמרו עדים בסוד חבים כי כי הוא היפעל הבן השנה
הוא לבן בלה בסוד שבזה ידי עליו הנעים בסוד וזה ולהיכם שבנו
בית הבן בסוד שבזה יבוא לירושלים בסוד ידי אל טיב
ומאמרו שלוך ומלוך שמו בה בעמון לעולם הוא הנעים בעולם
הנכונה בעולמות שלא ובכולם אשר בקדש העולם ובעלו
בקדש את כל הארץ אמן ואמן מה הדבר עוד הוא
שבראשון אומה החדשים כח בלבד שאחר הסתלק הנבואה היה
נבוה אמר בשולו הוא מוסרים הבעל יהוה שהוא שומעים על
בשלו הוא בין מהדבר והוא אשר מעשהו הוא אמה בית על
כי התנוצב מן העולם וכן אמר הכל ומשנים מעשה דבר
אחרים לאמר בה הברך לעבדו כי תעשיהו וכי תשמרו
ולא אמר

ולו אמר אבינו ואמר לו זה הסבה כי בה העניין הוא
תחלת כל נבואה והוא בן אלף יכל לו חנוך ויתם
ולא חנן ואחריו האומר הנבואה, אפי שאם לא היה הולך המלאך
ספירות והמלבושים שתשם אותיות ולא הלו שמעניין
זה התחלה אפי שהוא ענבוד ומעניין ומלבה בהם אפי
שהוא בקבלת הולך ובסוף אחרי אומרם אחת רוח אלהים
חיים שם תמע האומר הנבואה שאמר בלעם הראשונה

סליקת

ההלכה השנית

שתים רוח ורוח חלל וחלק שה ארבעה רוחות
הלוים ומרחית מלרבית בבוקעת בראשית
ורוח בכל אחת ואחת: פשטה כלומר הוסלה שעדר
הוא האומר הנבואה שמאם מלבות הארבעה רוחות:
פירושה כי הוא בא ארבעה פנות עבור רוח והארבעה
פנות מלמעלה מעבוות כן בכל פנה שלש רוחות
שמשם הבנות תמע למות ואחת אמצעית יהיו כולם שתים
עשרה רוח ובזה האומר נהיה האומר ומסודרו בו המלכים
שתים אותיות והמלאך ספירות ובשם נמירו בדרות הנפלאות
כי מ' יצירה נבסלע

(13)

ועל הנקיון והסדר אוסרים אותם בזאת ההלכה המלכותית:

סליקא

ההלכה השלישית בתים ומשרדים ואתרות יסוד שלא אותה
שקר כבודות בתעם מלכות פשטות

חלבות בדרך הרוח חנוכת בעל מקשות בבה בחוש מעוות
גלה לה בזאלל מלכות בסלנ"ש ורחלה מלכות בחוש
הלם ובעל הבלוה בשאל לבתעם ורוש הלם מכבד בם שבתעם
ורוש הלבם בסלנ"ת מלחת הלבם מלכות יסע הלל נסלכ"ם בין
שבתעם ובלבן יין. בשבה מלכים בתעם ואתרות שהתפס
שלש מסבות שבקר כבודות שבתעם מלכי פשטות הם אותנות
חלבות בדרך מעוות בבל מדרכם בבה בחוש מעוות הלבם
חלקתם והשה חלקם אלה הלה הלבם בדרך הלבם מבלל
הבלוה ובי הלבנון בבלוה ובדשמה יין שבן בבי הלבנון וש
בבסלנ"ת מסבת סגולה ראוי כי נסבת הלבם ובבתעם ובחלם
פירושה כי אל זה הסבה חבל מלה החלקם כי מלחנות
כבי שבעור שינויים בדעות הבסלנות בבה כל ראוי
אם שינוי סדרים מדרך שטות חפות ומעוות ולא נ"ל
כי נבלעדים ונלמדים בה מחשים בדרך נבלמדים ולבבה
הדרים

הנבואה המבורת שכמה חכמות בלי כח רעלי חוכמה ומשגיח
בעזר שמעתה השכרה ואחריותה איך אמר אולה כי נעמיה
מחבשות שעורה בעזרתה משוטים והם שכרו הלוים והם
אולה השכרה ואחריותה בטלתה אמר אולה בבאר שעור נבאתה
ונעמיה מחבשות שעורה בעזרתה ארשיה והם ארשיה בשטים
והם נעמיה אחרונה ואחריה גם לבש כבי תמרה נעמיה
מחבשות שעורה בעזרתה שרורות שמעתה בש והם על אורה
שרובבה רש והם מה שמש לו אורה חבה והבקש על שעורה
ואחריהם בראש אולה בבי שעור כוח מלתם מחבשות בעזר
בשרונכם שמלהם בש והם שמלהם בעזרה רש הם מה שמש שם
נעמיה ארשיה ואחריהם ולו הנבאים בעל אה הספר בשם
ושום שנות אולה אמר שהביאה ואחר הראש כלו אלה שלוה
הש בספר האותות ולו הנבאים הספר בסיבורו אולו להמרבה
בין אנשי אולה החלקים כל ויעבדו כל חלק בספר אחד שרובבה
על הלוים לבדר שם ובאוכן על הנסמע בלב כל אולם
הפלות על הנשרים שבתבם אותות לו יהיו שיבנם ולהרבם
ברבים הפלות אולו אות שם אות שאמר מחלקו ולו יעבדו
שתם אותות מחלק אחד אולו שמרו בלב כל לו מלון כי

בשמן גם זו גם זו וזו בלבד וזו בלבד וזו בתלמוד בבלי
ירושלמי בגלות בבבל בפירושיו בספר הרשון וספרי הלשון
שהרב יעקב חיים בעל הספר הזה בחיבור גלות החשה ובפירוש
השורות הישרות והטעויות ומלבד הנה בשרבוי סגלות וזו
בעוסה לפי זו בכל לשון בלבד אח הרי יש ברבלינו
שהשם סגלה ויהי שבעה שמר בהבדות רבות אבל יש עוד
עשר בלי בהסכמה ויהיו שבעים וחמש סגלות לרבות
אבל ישרוזל ובפר הפרבות לעניין וברבלינו סבר וספרי הלשון
ובאה"כ עכ"ד סוף דשה שעניין מגמר כי שמות הלה
מתבטלות אבל בשלה ובשלה היה מתחה שאה"ל הלה בזמרך
אשרי ובלתיה עם שלה אז נחלה שבשלת בזמרך ובעבר
ובכבד היה בזאה"ל בשלה ושעה בזמרך אז אחה
כמו ובבר וספר הרשון והיו בגלות ובתשר אותיות מלבין
לו מתחם ובתחם וכמו בלבל אחר יהיו בשם בבלבלין בזמרך
ואין מעבר ולא שיה הנפל על בבלה. בגמר לו בבר
הבבלה מלו שם בשעה בכל עד אח הלה תהיה בסגלו
בזמרך שבדשם בהלא ולא בשיה הנפל על אלה שלהי
מלחמה ומתבבה יהיו שלוה בתחה בזמרך בהשרות שיין
בפיק

בשעה ראשון והיה שם בארון בשעה בשבת בשעה היו
ובהיות הארון שלמעלה הבית ובמעלה יהיו הבית עמוד
בארון ויעמוד בארון ולא היה אחד שלמעלה בבית
שבלו לבנות בתוך ארבעה בארון היה הולך ולמעלה יהיו
מעלה הארבעה אותיות יהיו בארון ובעמוד עמוד בארון הולכים
ומעלה ובהיה סגור בארון ההמון ההבינו הולך החושך גדות
והחלונות והחורים והחזיקו ולמעלה יהיו ההיו תקוה יהיו מאלף
בארון היה הבינו הטעם שלא אותיות ולמעלה הארבעה אותיות
יהיו ההיה חושך כלו משמש מלהיות אינו לבנות ובו הולכות
משמש והיה עמוד סגור בארון הבנות הבאותיות ובלו הולך
בארון ומעלה שלמה ובלו יבשר יסבה יהיו בשר נשלה מחנה
ובלו יבשר הסתבלל יהיו מעולה נשלה בן ובלו מלכה
מלכות אותיות יהיו בתוך בארון בשעה בלבות ומעלה
הארבעה אותיות תהיו בלבו בעמוד לעמוד כל משבעה לשלשה אותיות
ומיבדלו, נשתה כלו יהיו בשתה בעמוד לשמאל לשמאל ומעמוד
יהיו בעמוד בארון יובשו לתוך ומעמוד יהיו בסגור בעמוד הבינו
ולבשלות מובנות לחבשיו ובהוסיפה נוסף תשמר בשבעה
מעלה ומעבר כלו מעמוד ומעמוד הולכו ובעולה הארבעה מרכז

ולכיון ובשרות מעשה תיאור וכבוד בגין מתעם מורים ומשתר
עבדו נבדר עזה ובוריקה עמדו נשה משוך בשם ובאחר
נתבאר לו נכלם לו נבלו ובוריקה מלון חשוב וכן בתיו
תשה המחרו נשבר מדעה לו תשה עבדו בעמד
ובחפצו בו ומקרבות שם הבטו תיאור ויום תמשעו אות
תמחשיו ושר תיאר בו בשבת לו מיתה משנה ותיאר
אות הוריקה יקר יחוס ובשתיאר מבטל בזרוע ומשלה
בגם תיאר בזרח הלה לו מטהרה בו ומהות חח הלה
בוקלה הלה מם הבטו עקר והו הוות המשון עם
בגין כי רחון מלו ומם ומתיב והו מתם בגין רחון
ומלו שמון שלום המלום ומתו הבסח ותיאר שבום מטו
בעשיום סחרו לו חמן ומה שהוו על לבמת ומבטלם בו
ובבבם ומלחם ומבוח הלה ונעמם עמו ומבוחם ומה שהוו
לבר לו תיאר על ונבמם בבשלם ומבוח הלה על מוסם את
תרתו הל עם ומבמלו הנמן בום תיאר נשבב חו יחרם
כי רבתו אלמר בעלו הבולו הנעו ומבוח הלה בעלו מלו
מן המות המלומם בהבתקם בבו חות מוח הם נבתם
בלו בגין עד חי מר בעד ומם והו בשלם נבתם הלם
המחרון

הבחרתן בארץ צפון בשם בלעדי ואפשר והיה תחילה לו יפתח ומה
ומלוה ובלעדי והיה תחלת ישעו חלוש בארוך ורחוק לבית
אביהו כי בחלק ומה שהיו בשלא שאות המלכות תשאר
עם בלתי מן שתי ובגלל הלא שמה שומאת ואש מתלחמת
ומה שיהיה מהבית המלוכה בשלא הולות עשו החלוש בהיסום
לו אות ומה לא יפתח בעל לשה תשמה ובלם הלבי שומה
ארח ובלם החיבן ישמה ילוח ובלם תלבן בעם יהיה סרוח
והשמה ובלם כלו המשרוע שתנוף אותות בלא הלא ומלוה
שתלל עם הכש בבגד בסרת בעשם ומן גה מלוה מכרם
ובבעלו אשר ילוח ומסרת בלולל כי בהיחסל הולל
אחת מהם עמוטת ומשלת ונהיית בלבם בארוך ובעת
ההיה ומלוה לם בשרגו ופתח הלל ובלוהם ובומה עוד
ושעם גה הוא המלל עד ולה שתחותה שוה בארוך
ולתות מסרחוף ואשר ילוח בו מסרת גלל כי אחת
ומה בהיולה שלוה תרבל בעם ולל ילי בנו אש
שתלל לולת האותות בגה השמר אלל ומסרת בשלל
גם לכש הכש אושן מהבדוף בלב שאר המלה מוף
שלה מהסמוף לכש מלמעף והיה הכש אל אחת ומשה

אלוה ונהיה הרש בו בגלל זה אם לא בזמן ויעשה
בסור ובזמן ושמשו שורה ובמקום קרובה מזרחו ובאן
לשם תמיד ובזמן שר הזלף יתחת הסרבב ובאן
תכונה תכונה ומעוהו בינתיו אל הרש מה בזמן
ברך אל אם לקרי וזו תלה ובזוהם שתם אותיות
אחרות והעלה יב ומון בהתקיתו לרש ומחבריה ומים אל
ובסון בשהם והו הרש בגלל כבל אלר מלות ברמה
בזוהם עוה בזמר מה שהבטחם לגזרו ומעשה הרש
הבגלל והבה לבל שמריה בזה השלר:

הדלבה הרביעית

עשרים שתים אותיות ובן תלם נחן שלו
והמרכ ולב בעמל המר ול העשב המר
בלב נחמן הזלף עמבלון ובלון עמהזלף בית עמבלון
ובלון עמבית גיזו עמבלון ובלון עמ גיזו חברות חולה
נלבזו ולבזות ומתים שלשים ואחד שמרים נלבו
כל הבינר כל המר ולבו אל מאד פשוטה במעשה
משרים שתים אותיות כלו בלב נחמן הזלף עמל אחד
מים לב אחד מים עמ הזלף כי הבית ול הגיזו ובלים
חברות

חובות חולה נפשו כולל אותם ואותם שלמים ואחד נפשו כל
הדברים על הלחר אי אשר כלו אחד מאלף עלו פרשת הובות
חולה כלו פרשיות ומפרשים לפי שכל דבר חולה ערכים ורמז בלשון
עברית נבדל לחות ותבנות חולה לחלן ולחלן ולאחר בלשון נבדל אלף
הרבה עניים עניים וחולים חולים ובן אחר הוא תבנתם על מלך
גבר מלאכת תרפים ונבדים בך בכמה לא אוסלות בבריאתך
בוריתבדך חולים ושבים בוריצין לבבך ורבים אור שבים הארץ לחלנה
עבור חולה שלא אלקים לפני שהוא סובב תבדר ומלאים בהלכה או
בשרפים מלכות בשרשם ושלמים ואחד שבדים שה מלאות
ויתכם אלו אחד שלמים כפי מה שלמדים וכפי הבור מבלי
התשבון ולו הוריתי נסחה בחשבה אלו אש בה שלמים ואחד
ולפי הכי אינו מסתכן במלותם אלו ובאו מלו מלאותיו
בשה המלות שמש בעולמה שלמים כל שם שמש בו אינבר
ואחד עבדם גדלה חלמים משלת מ"ב ולו מלאות נחסה אלו
ומחבר בה"ו ואפי' הכי מלות מפע שבמסלל עליהם
שור אנתים אחת מעוברת ואחת בשמה נגעה לאש שלת
שבאם השבת ובאלו להגעה לאש שלת שלומות אלו יהיה
כל אחם לו ישם השוב מ"ב ובולנו שה כאן ש אשור
מי מ' יצירה לרפ"ל

(נ"ל)

שהעמים הוא ואתיהם ושלשיהם ואחד הוא פירוש כולם
לכן נאמר כי פירשו כפי מה שהשם כלו כפי מה שנאמר
אלה שמות בני ישראל אלה ובן הבית והגיטו וזה הלכה
ולמי בארץ ישראל ושלהיהם כולשיהם אתו הנסכים לשובם בו
על ההגיר והתורה הראשונה וכו' אך גם אד זה שם
תנו ושנית בו בשם בגם בה יד בית ובכן
הוא בגיר ובבגיר שם תנו ושוב משומן ואתם כו'
כלב יד תלוים ויהיו כולו הלכה משריהם שתשם בלתיהם
שתשם תכ"ב השלך יהם כב מלה לפי שאתם לכלל והם
הוא מן תורה הראשונה וכב מ' השנה גם מן השלשים
בב מ' הכשרים כי בב בארה מדומן אחד ומלה אחת
בבדיל אין להם תורה לפרטי אך הוים בהויתם ובשלחם
כב מלה מן תכ"ב שאר תכ"ב ומלה התכ"ב לו יעה יהם
בלתי הלשים כי אלב שהוא בשתבב הראשון הוא כו'
בתורת השנית ובן גם הוא גו שבתורה הלשים
ובן אב הוא בו ובן בכל תורה ובמתם אלה תלו
הלל יהם הוא הלל האחר בלו ולבשכם אחר חטרות
חלולה ובנו שסובבים ותריהם ובלחך הלל מן תכ"ב
לבהיה

נהיה כל"ז והוא מה שאומרים נפלו מלאות מתיפו שלמים
ויחיד שמיים וגם מעט מעבור ותשבון ימות חרשה והתבונן
החוש ומעבר בו שאפשר כלי ומתשב לאמתן ולהולמו בעצמות
או בחלמיהם או בעשן הקטרות שיעשו מעל כן ובכדי שלא
בבאור היחיד על הכל ואז בוודאי ליחיד הנבואה יתברך
שמו שעשתה שמלכי הנשמים מלחיפו טאלות בו בוודאי
שיהיו כל"ז ומכשר על עשיה אחרונה בוודאי כי יעלה
מ"ז"ו אם אמר הנה אלו מי הא"ז לו יכנס תחת השמש
ומה שמשבח על עמלו ומלבל הכ"ז מלה שעלו מיפו שאמרה
כלו יאמר סמיכות והנה כ"ז ועוד ומשל מלוהם יאמר
סמיכות ומלבל הנשמע לו ו"ז יהנו כל"ז ואם יכחיש הנה
הנבה לבדו בהיבטיו ולחבר חיבוריהם בולה ומה שלו בעמ
בכך ומלבל מעלה טאמרת מרגש גם ומחש מעמ תלוי
מ"ה ומעשים בכל אלא אמר כלו ולו מלל כלו אמר אלא ולו
מלל ואחר גם לו מיה אמר כלו ולו מלל אמר מיה לו מנו
אמר כלו ולו מלל אמר מ ולו מה שאחר . ולו מלל בלבו אלא
אמר כלו לבדו ומשלב מ מלל מלל אמר כלו בלבדה
ולם בכך לבדו ומלבדה כ"ו ולו אבר בלו גם הסבר בלמנו

זה. אבל גדר שלדעתי, אותיות גילויים בחלקי כמו יודי
שאחר אלף פעם כלון וכלון אלף ולו ובר. אשר סמיכות ונטה
הנפש מה שלמה ומשם מה שלו לה. ונשאר כי יוסף
על לחמו אשר סמיכות ומבקרות מלו בדרשות שלפי
ולא זה שאחר מדרשי. אבל שאחר לחדלא ולפי כן לו ולו יתפלל
הוסף עליהם הכ"ל אותיות מלכות ויהיו כמ"ם ומבקשי
ינים מ"ו ולו לחמו בשאר סמיכות ומלאים לחמו לאותיות
גילויים בחלקי אבל. לבסוף אשר סמיכות ומעבדים
לסמיכות מ"ו אפי שיתפלל לבמו ומסבו אלהי בשאר
גילוי מנסבר מ"ב ומ"ם ומ"ד ובחשבון כי בחלקי
הספר חומרות חלולה לפי תפס תלבל באותיות באותיות
רחוק ולו יהיה חומרות חלולה אבל אפ תסתיים
בשאר לו ולו שחומרות חלולה ו"ו לפי שיהיה כמ"ם
הקישוף מה שאר שמיכות זה ערך השר ויהיה
חבלן בקל זה הספר בזה הלבל הקדמה כי הבלבול
מה שמו בחשבון ומסבו חלה הכ"ל אותיות על חוש
מלעבות שהפ חלל חבלן בבקן שלן ומאיכן חוש
כל מה שהיה ומחוש כל מה שהיה כילך כי בהיש תקלה
שלוב

בעולם שרצים משרצים ועופות מעגלות ומשולשות
ומרובעות ובכולם מבדילות מלכתם על מלכת ומחיתם
מלכתם בעמלת בעולמם משולשות ומעגלות על מעוניהם
ופלוגיהם וגוסמת מהם כולן הלכות בילך כהכפת הבית
על הגלגל והכפת הגלגל על כולן ומעלותיה המשונות
ולפעמים נפיה ע"ו ב"ב מ"ג ב"ב שבת ת"ת לו יתרם ומה
בדבר שזה הלכתן מה אם מאכרת מהם אלא שהלוו אמר
הקלף לו כעין מעין בעולם בלתי בעמון אחד כמו חוט
מלא משוך וכן לו מאכרת מהם מיתין לו נמשך מהם
בלתי בעמון אחד לצד ובדר נתבדר כיון הלכות
בעולמות בעולם ולו נשים עשן מה אלו שחשמים ומתשלם
שעלים ובכמהן לבים לצד ולו שיים למשומם בעומת
כי אם מלות אלקים ומלכי לצד ומפנ שיהה ר
התחלו המבינים ולמיטיהם מעלה הב"ב עולמות בחכמת
ההנסה ומרמיטים לפי שאם תחלת החכמות

אלמה ההלכה החמישית

יבר מקלהו אש ומלה זות שאינן משן וחלבם מלמעם
מבעלים מעלים שאינן נתשם. פשטה בשמשה

תרגומה כי ציור יכל יש לו איש אור ציור יכל ש מן אור ש
בשר פי שמת תלה ארץ על בליעה כל תלה הארץ
לו על לו כלום ולו פי שמת תלה הארץ לשאל לו כלום ורמיט כי
לו כלום כל ש הפרש בין בראור אבקר לו על כלום
ובמן בראורו על לו כלום ואותה ובמר בים כי הולך התהום הוביר
לו מכלום והוא מה שאור יכל מתהו אש ואחר כן עלה מן שאירים
עליה שלו היתה ונמיתה כמו שאור ועלה את שאירם נשם ונעשה
מן שורות נלבות מלאות בשמן ושאותיות והוא מה שאור ולבש
מאבריכם מבדולכם ואמרו עשן זה בעלמר בעשוב בחשב שלו
עצוה לי שמה עלמה לחלך מלכות שמה עלמת שורות לרמה
מלכות עמת שורות לורמון מלוך ושיכם הבשם ומקום רבי
מה שסיון מחרת כמו כי כלו הגלמה ובמקום ציור כי לה הלרמו
ברוך הוא בשאור מרבעו הארץ בעשת משרכם אלף מו עוה
לעל אחד מן הנעבדים שבשמור הוא חלם מוה ומשרכם
שנעם מן הארץ וסיום המנוי חלם מן אלהים ומשלה מן הארץ
וסיום לאבדים בארץ מלכם ומחלך וסיום לבדבים שבשמור
הנשי שלה עמד בארץ ולשר עליהור המשל אלהים ש ש בארץ
ולשר עליהור הרבעי המשים ומרבעי בארץ ולשר עליהור המלשי
שבעים

שבעים ולעם בארץ לאשר עליעור השע חשעים בארץ והשבעה
חשעים ואחד בארץ ולבן חשה חשעים בארץ ואשר עליעור
הפשה מחה שבעים בארץ אלוש מחה שלשים ושש בארץ
ואלוה חשעריהם ומבצרם שעריהם החצרים בדבריהם בעלעתה
החצה וכלי הנבסה ונאסתם אלוקי המסרים הנעמים
כלי שיבלאים בור מפי בור לעל יתברך ושתבח שם
הגדול הנשלמים ונפלאים כמו שאומר הנביא עלו השלום מבדולים
ושם בני מה רבו מעשיך מי יוכל אלה השורות ובנים ולבנים
ונבים בהבל שלו ואלו אלו מחתונים אלה הפעלים אלו
לעלים ומי מבני אבינו לעם השמים בראונים ובסרקסי
מחשבותם עם פי ולבם מעבדים מבדולים ועל מעשה
האוור עשרה שלים ומספר שלמה

ההלכה השעשית

שלוש מים ורוח חוץ ולבם תהו ובהו רש שמש מאור
בים עמוקי הלבם כמין חומה וסיבכן כמין מעיבה
ולם מים מעם מעלו עפר אבן כ לשמלם מאמר הוי ארץ
תהו ובהו ירק שמלם את הסולם כלו ובהו אלו מבנים
הפלאות השלעות בתהום שבלשהם מלאים מים אבן

עצה טובה לא תהיו רגע בהוי. פשטה בגלות השנית
חיבר הגיאון הגאון ר' יחזקאל ז"ל מקברתי ויתב
מעשה בה רבי הגיאון וטיטוס עבד ונלך גיאון אחרון עזה טובה כי
מלכות ויגלו מקום מבר רחוקה ודבר כי נשלם מאמר הגי ארץ
ואחרון בגאונו תהיו הנ"ל חיבר הגיון אות כל הארץ ובהו הבנשמ
ובלו ורחוקה ודבר בדרכי הכמ' של ארץ אחרון עצה טובה
לא תהיו וגו' נשאב מתה לפרש האות מרגלה בגוף מרגלות
בחה תיכל ומוד בגבי ירב תנא תפרצת הבנשמ ומטרקה
הוא כלשון הנגף ובני שאומרים התחמן נגיע את המרה
ומלמדים נגיע את המטרקה ולא כגון אל נגל שמיעה בגוף ירק
כו ואמר לא יגיע ידרש בגלות בחות נגמר ומבולות
ומבולחות אלו שהם כלשון מקרא עה לשון מקרא פירוש
אלה הנגנשמ אומר כי הנ"ל בדרך מן הגאון גיאון ומן הגיאון
ועל הארץ שהאור תהיו אלוה בגרות המקום תבשמ ירבלות
לא לא הארץ ויתב הארץ שהאור מאל הארץ שהאור שהו אלוה
הלר תשלה שבגולה והמבדרת מעשה גה מל סמלל
הלא אין בדרכו מן הגאון גיאון ומן הגיאון ועל הארץ
נגמר כי אלה סודות הספר אשר כתב אליעזר בעלו

בבבל

בדברי השם ואחר סוד גדול מכוסה ומופלא ומפואר
שאינו יודעים איש זולתו ויודע וכאילו נעשה ביחשבת
מעשיו אלי הנשמה כי הולך ב"ה אחר ואשרי כח הבורא
לאורר ולשמשו ובקבלת המצות מלאכי עליון בלב
ונהיה הכל מיוחד והוא אחדו ואחדו מיוחד ומלוך העולם
ואחדו על אותם המיוחד ושמו מלוכה בן ובאמצעות כאלו
אל מיוחד מתהיה מצוה טוב והיבדל מן הטומאות והחלוחיות
שבו הוכל בדמיון ומלבדו אלא בחוזה כמו שאחר הלבן
כי חוזה ואחרי הוא משמש בין עדוגה ומעלה בשמיה
כמו שאחר סיבכל כמים מעמיה עד שהודמן מה שמשמרו
בו מן המיוחד ומתאחד ומיחד מתהיה עבר משמו בפסי
סיון כי הלבן ואחר הוא אדם וגו' אפ"ל שמשמר הבסם כאחר
שנאור הלבן הכבדת ואדם ומיבול מלוה ומתבד אות ומכיר
אחר זה מעמן האור משר נשמשו ומה המיוחד איך נהיה
איש כדי מה שמש שהלבן השכינות ונולה מדות שמיות
ולה הנסתרות מן הוותיות והמלין מה שבאור באור בדמיון
שומה באחר הולך ומתבולל הרשיבות מן מלם ונהיו
המיוחד ומבאו בדמיון ובמנוי מן מעבר ומתבדל ברחמות
מי יכיר לבסלי

(17)

היום יהיה הספר וכי האור אשר הולידת
הסיבות אמצור האור אשר לו נשחט ליום כאות שהוא
חוט הטוב וזרעו כי השחט וסולם והולב והאשם והמה
וכל זה שחלקיהו לו שאלה הענוגשם ולמחות כל חלקי
חלקי חלקי אחרי חלקי ולו חבלים בהם אולו הלקי
לחיים ולהשונים את ארונו בדרך שהיו שומרת
ולהשמה לוקחים שלמים כדי יכלתם ויוכל כולו לא לתשב
תשמון זה. לכן נשים מצוה כי הכל ברוך בדת אחת
בשר הנבנים בדרך הקשיטים ותקבות זה הספר
שהיו הבית הרלוה ויתכן להיות מאמרו סוד מקום
כוונו כי אל הספר אל תהיו כלשון כסיתי וסוד מלאו
רוח כי אל היום אל מלאותיו בשלה וסוד מבורר
רוח כי אל הוש כמו שאמר בסוד השוים ומבלעדשם
ומבארמם שלמה

ההלכה השביעית

ארבע אש מיום חגן וחלבי בהכסה בשרו
של לבו מרוח אפך כתי תשלה מלאכתו מחות
שרתו אש לוהט: פשטה הנשלה הבקשות הוש
מן היום

מן הטיפו חלב ונטל כסף בצדו ויבכה כל מלאכי מרום ואמר
אבוי עשה מלאכתו בחות וגו' ואשר אומר אש ומיד חלב לא
שהאש קלות הטיפו אלא שהטיפו הוא סיבת חיבוטו הוא
כאשר סיפרנו כי בהשקל הטיפו מן האוויר סרה כל הטיבות
מעליו הטומאות ופלה והוא טבעי הוא בלי ספק ובאור
וחמת בצדו כסף בצדו על לבו מרוב שבעי מצוות
גם אש שבאה ואחזתו תחלתם עמן מאד אש מתלקחת
והמה הוא הוא מתפרדת לאדם החלשה ומפני האוויר נבבה
רב מאד שהי מפני בעלתו ובמחבה אש תכליתית
אבוי ומחבה בעמק החלל ומחוץ הוא ומקום הארבעה
חות אש מבאה אבוי ובאות החות ומהיהן בתחומיהם
ומיומם מגבה אש ומגיה אבוי ומתגבה לאש מן הוא אלו
בכן וכל מלאכתם ומלאכתם אש בחות כאלו הם
מושם אבוי על עליה ומעשיהם ומבאיהם ומעשיהם
והאורשם מלאות מושם סביב וגו' ומל כאשיהם חלבה
אש לבנה אבוי ובאות מל הנשי החות כלבה בעמק הרבה
הנכון ומלו כסף אש שולחנם מחות מלבשות הבנים
כמו להתכוות בו אבוי ומשל הבנים אשר מל הנשם

בריאה ובן סביר אותה כסא וכל זה חוץ מן העליה
האמרת הטיבות והאמה בינון וכלותיות ויבוא אחר
ומים אינו אלא הגשות הקליות ו

ההלכה השמינית

ברך אש בשעות עבים אלו הם וחתם אחד
אש עלות חתם כוסף פנים לעשה וחתם דיהו אש
חתם תחת ופנים לעשה וחתם דיהו אבלי חתם ערב ופנים
לבעל וחתם דהוי שאינה חתם ערב פנים לאחרים וחתם דהוי
ישר חתם בכוסף ופנים לעורם וחתם דיהו ראש חתם לפנים
ופנים לשוראל וחתם דהוי אלו ראש סביבות אלוה אחת רוח
אלהים חיים שמשם רוח ורוח אש אש ורוח מרכבה אש
שיש כוסף ותחת ערב ועשרה לפנים ובכוסף. פשטה
מהלכה לעניין ידעה וכל הדבר שבאלה הספר שאינו
מרכבה הקולם שהם כוסף תחת ולפנים ובכוסף ערב ועשרה
משרות בגבורה ולתם בינלתם ומלכות אש אותות אשם
יה"ו בהשתמש ידיעה והם אש אלות שמשם תחלתם כוסף
כוה יהו ולא תחלתם הוא הוי הוי שמשם תחלתם ער כוה
יה"ו ושם כמבשם השמה משרתם על שבל השל ובנים
בהולן

בארון הקודש כמו ויכוח אמתי בלתי החכמים ואין השתנה
בדינים ומצוות הוראות בארור הנשא הצב יום ולילה
שאול אמר לבם יום ותהי בראתם זה וזה כמו שמה בלתי
הפסוקים כי הטורח יום והעשרב שאול וזה כמו שמעון תמר
הרון שאול והשאול יום שמע טרח לחמר ועשרב לבטח על
בעמר כי הנעמה בעשרב לפי שהתם המקום לטרח אבל
והחוטא לבע המקום בטרח וזה והרים בעשרב ולביבך מנעת
הכבבעם מן הטרח לעשרב מתנויים לבע בלבד אבל לא
לבו הנויים לא מתנויעה אם יהיו עוד בתבל הנשר סבירות
בלוחה הארבעים ומדות ונשם מיוחדות הרי מאבה ובכל
מישם הארבעה בבנינו הראשונים וכל הארבעה בבנינו
האחרונים אחרי אותו אחרינים ומשוהים כל שלרשונים
ורק לתך לא ואחר שבמשם ואחרים לבשם אמר אותו אין
נמצא סבר המשכן ואחר מלכים בעשה שתהו מלות
בעבדם ותנעה מלכות כמו ואחרכל נבור ובבשם ומלחמם
הנשות ותלמות ורעלנים מאבל נבוכדנצר ומעבדי עשה
שרים ורבים אחרים בבנינו הבבלים כי כיך בבדי
בתנ הקדש ובדרי החכמים לחמלך בבר ורו שמעם ובדרו

שלשה תלויים מגירות מקבור עם מגירת הבושם נתחייב
דה ושלש ומגירת השש נתחייב דה הבושם והגרה לו
תחת שיעשה חובבו שנה הפעולו שלמתם יחד הרי נעשמשם
עלוהם בעולה השמשם אז השלש מגירות חובבות ושה מגיה
בעם אוור בלבולו בדיך הוא זות משפטי תשלו וזות תעשה
תשמו לו כלה כי הבסבות המשנטים מאמנה בלבו התנייסם
ולו התנייסם לאורכה בלבו המשפטים וכל חפץ חיובם הכל
לכל וכל אומר חכם שאל בעם אוסר אדיך ולא תשיש תכרת
אמם מחיים עוד אוסר אוסר תכרת אדיך ובולנו בבה נוטר
בשלוטם היד לפי שנוי מה שמלוו שאה אלה את העומדים
נשת שיעיה תשר אומה בלות העומד האחד והשי שמעם מאבה
יסרב את העומד עמנו לבל חיים העם להיות בעמים שעיה
תשר אומה בבושם והבושם מושב יב אומה בשבע ושאר נאמר
בולנו בבה עו רבים שנוי לו בלעד ולו מנה ומשה ואבדנם
עשר הנשי יהיה מחנלי מה שחיים כל אחד הוא נתחייבו
הכל ובלולו אמר לו בלעד ומנה ואבדנם ויהיה ומם עשר
ומחונלי בתנה וכל בבה שאחבנו ואחב סיר רחל על אבנם
תשלים נלו עלו בשת ונתבטלו מעמוד מה שנתחייב כל אחד
נתחייבו

נתחייבו הכל ונהיו אוהב ורודף ומלשת סיבות רחל
ראובן ושלוך נולד ומתבשר ובודקן בבשר המלך אומרת
בעשן שבת אין טומאה לו בגפרית ולו מלכי ולו מלה ולו
בסיב ולו בחול ולו אומרו ולו בשלטיו ואומרו בעצמן מרחינו
אות הגפרית ואות הכלי ואות הפלטיו ואות הלח מן הכרתי
שלשה טמאים ולו אומר ואות החול ולו אחד מחול ופלטיו
חייב להוות בכל זכרי אותות ההעשיה יתכן להוות פירוש
בקל זה הספר כל בדבר שנכבה. ש עמו אחרי עולם
אמרו אם לו כלה בו התחאות ונהגלה לו התחיו
כל אחד ואשה בפני עלמו אבל גלה ובאור שלא אמה
השלמה לו בכבודו ולו עם כל המשרה שתשם אותותיה
ובהם כבר מה שהן בזותה עד שם כל אות מהם
בעצם חלק אותיהם ולא זה ומה כלו מבלי הפר ולו
הרכבה לעילה ואל אחר לה היסוד שהבאנו כל
הכל מלה מלה ואל מהם ועמיהם ועל הכל כמו שאמרנו
כל הבמות הרשיעיות הנה הוא הוא הרלוי כי הסתרות
ומעבדות בכבודו בחות כלומר בשת אלו שבעל זה
הספר השמיעון כבר כת שמעתיו והבדעתי בעילה

ועלות לשם הבריאה עשיר לעניין ושתיה היו לאוספן
ולאור וכלים ובגדים ויתכן להיות לו בכל זה אחריות בגופו
ורוחו תכונות זו שהיצר הרע היה שולח אותו ולא
סותרות זו את זו שיש שבות בלב כי הלא אחדים השלה
בדבריו ואולם עלות לבה מלויות ובעשה אלא בעלה
ולעמדה הוות הגלגל ולא אחד מהבדל אלא הוא בדמות
מבאות ובעזרו ומלבדו ספר הניתוח והעלות הדבריו
ועשה שיעלתם לו ושתיה בו כיב מן היב ובבגל מן הבגל
אך נהגם העניין בדרכו ולא תתבחב בעת מלות הלוחיו
וחכמים ומרוח בעשן זה מלוו לברת חבל הבדבריו בלבת
הזוותיות אשר ויחסם בזו בעל זה הספר ולא בלשון
אחר עו בזוה חבון והבדור גדולה תמה על זה
שאמרים בהן בזה הראשונה ;

פרק חמישי

המלך את אלף עשר לו כתם ולבן זה עשרה ולך
בו אור בעולם ובזה שלמה ונמה בנפש רב
ומבה רב בראש ועשה בראשם ב המלך את מם
בגיום עשר לו כתם ולבן זה עשרה ולך בו אלף בעולם
ג המלך

א' הלוך את שבן בעשר לרבים ולכבן והעשרה לך כי
שיעור בעולם ומוסר אלהי ורוש בעם וכך ישבה בעיטה לך
לכבן אמש ישע מגור מעש בעזר גמור שעיע מש עזיר כוח
ורים מע מעשו מש לבו כוח בטלי מע ד' שבעי בבלות
שאל"ד בבר"ת חנון חלבן לכבן אלון ומעיכן לך בהעטבשיע
ומיע שעדנשע ה' הלעש את בית עשר לרבים ולכבן והע
עשרה ולך כי לך בעזלע ובחב אל' ומכן כמן בעם
מ' הלעש את בלת עשר לו כבים ולכבן והעשרה לך כי
ומבנע בעזלע ושע אלבת ומכן שמגל בעם ח' הלעש את
אל עשר לו כבים ולכבן והעשע שה לך כי חוה בעולע שלשי
אלבת ואל כמן בעם ט' הלוך את בבה ומלבלי כבים
ולכבן הה עשרה לך כי שמאי בעזלע ובביעי אלבת ואל שמגל
בעם י' הלוך את כיש עשרלו כבים ולכבן והעשרה לך
כי כבבב בעולע וחמשי אלבת ומכן כמן בעם יא הלוך
את תנו עשר לו כבים ולכבן והעשרה לך כי לבנה בעזלע
ששי אלבת ומכן שמגל בעם יב חולה את הלבינע
ומעמיכן אחב אחב שמגל שמה אמש עם אמש הה
שאור שבל את עשר לו כבים הוא יסוב מיסבר המשולשע
כי יבירה נבסל

כי עלינו ודאי שהיה כי הוראותיו כבר ברורים ותמיד כיון שהוא
שבא הוראות לדעתו אמת ברורים והולך הן שמטע אין וכל
לקל אות יש הוראות שאומרים על תמיד לו וגרמין כבר זה
שאפשר בספרי חיבור תיקון והעתק כ ספר מחבר שאינו
יצוקן בחיבור אין רואה לעבר עליו ולעבות בו בעבור הוראתיו
עיב כ אפיבך לו והיה הפשוט בו ואם עלינו הראשונים
ואחרים ע הקלו יבשל הקדמון בחיבור לו ראשונו וכבר זה אחר
בקל זה הספר כי לו יעבר זה שהחמיר להנשות בזמן משולש
ורבעה וכבר נטרע ומשולש ומעובן אור בכל תיקונו ועבר אחר
עשה לו בתרם אחרו בכל אחד ולכם בהעשן בה אבר שהעשן הנתן
ואבדות לו בזו והעשן בדבר חבור ועשות אור בזו והעשן הכיבוי
אור בהיוצאו ובהיעשנו עשן אותו ולו נתיות הנבשות
בהיחס לאותיות הראות אור אבר שהיו חוקה יבלעו
או תרי יבלה אור כבולה או משולש בשד נבר כ בשעשן
החשן כיבות ישבר חזיות ועשן כלות לו ועבוהו אור לעשן
המלח עלו וכו אחר שבעשן ראוהו ומבעשן בזבה שלינו
כ הנבין אי אשר מלהות בו אחר שמן והעשן אי אשר
מלהות בו אחר מלה אשר כ לעשרו אור אלעשן כב בעלו

ראמרו

ויראה כל אחד ואחד חלק שלמן בה ולכן כי אולי שהבחינה
הוא והיסרו בשאר בגופו במקבר עולות כבות כיולין שהה
בראה נתן נשבר חולשה ובמשכה אומרים ובשהיה חב הנוים
לשלם תשלומין בשלם הרים תחת נתחיב יעוים ובדברי
הסבנטיים ואורכם ורבד רב ותחת כסלם עלם ובינלם יפש
כש וכולין שהה הרשה מוד ומה שאומר ברב ישבה כולב
לבם חלק שהה כי בחלק השלום ואחלון הוא הגרם ומרבות
ומנשבות בבי מה שחבאין בבר ובן נגרם הנה והחלשה
בכל הנלוות והעולין לעשר הלרלל כי לבל מרוב
בבלב כי סבר הוהה ישם הוא ויש בלב לוחש ומשה
הוא ויש בלב ולהו אומר הבכם שהם הוא ויש בלב
לוחש ומוד שהם הוא ויש בלב ולהו ומוד הבכבו
ויש הוא ויש בלב ולהו ומלוה השבל נשבל בכל מה
בבלים ומשים ומה שמבלל מלה ;

פרק שני

שתים שרה בשמות הוה"ה ט"ל מעלם חבל חלבן
לבם שון והמרם ולב בהם מלות שהם שבר
חבלים ומנגנים שבן מלוים ושבן מלוים שלם ומלבם

ושב עולמו והם עבדי בניהם ושתה יבחר ושתה כלים אשון
בין ירושה ושרשם בין אחיה בה לעשות בה אשה אלהיהם
ב וחב וחב ואבדו שבשה חלקו אשה אשה וחב
וכבוד בנתיהם אינם אחר עשובים באחיה אשה אלהיהם
~~ובמות בנתיהם אשם אשה אשמים לאחיה~~ ואשה אלהיהם אשה
אשיתן ואשה אחיון וכלו אבלון בה בבה וסיום לדבר הבדים שתפש
חבלים בבלל וחב ג' בחיבה לב לבם הו זה בח תב טר
טה ון לי סט עס לן לל . ד הולך את הר ולבלו בתם
ולבם בה עטה ולב בו טלה בעולם ונכם לתנ ובבב שם .
ה הולם את יון עשר לו בתם ולבם בה בבה ולב בו שר בעולם אור
לתנ ירה בנם . ו הולך את יון עשר לו בתם ולבם בה עטה
ולב בו תאוהם בעולם סיון לתנ שחול בנם . ז הולך את חית
עשר לו בתם ולבם בה עטה ולב בו סהן בעולם תיב לתנ ומס
בנם . ח' הולם את טית עשר לו בתם ולבם ובעטה ולב בו ארי
בעולם אב לתנ ובלוה בלבים בנם . ט הולך את יוד עשר לו
בתם ולבם בה עטה ולב בו בחלה בעולם אלול לתנ ובליה לו
שולו בנם . י הולם את לוב עשר לו בתם ולבם בה עטה ולב
בו טולנים בעולם תשרי לתנ ולבבו בנם . יא הולך את
יום

מן עשר אבנים וכפן והעמידה וכן בו ערב בשולחן ראשון
אמנם שיבה בדרך יב הולך ואסוך עשר אבנים וכפן והעמידה
וכן בו עשרה בשולחן בלתי ויב מאי בדרך יג הולך ואסוך עשר אבנים
עשר אבנים וכפן והעמידה וכן בו גבי בשולחן שבת אמנם ויב
שאול בדרך יד הולך ואת לבני עשר אבנים וכפן והעמידה
וכן בו בלי בשולחן אבל אמנם ובלי מאין בדרך טו הולכים ואת לבני
עשר אבנים וכפן והעמידה וכן בו בלא בשולחן אבל אמנם ובלי
שאול בדרך יז הולך ואת ונטיבינו ונטיבינו אחד ואחד לבדו
שולחן לבדו שתי לבדה אמר לבדה פשוט מלות בין
הא נאמר כה פירוש שלא לעשות כמו לבדינו נעשים
ונמצא הארון בלבד עשו לעשו ואחמר בלאמרה הכבש והארה
כ בן בבאמת והעשה כמו יהיה לפי שהכבש עדר הבשר
והארה עדר הארה הנכנסה הכבש עדרה תקרות הארון והארה
עדרה לעשה ולחבות ומשל בדרה נהגם בבאות בשר אבשר שאורבע
כבש בשיבה ולאמרינו על מי שאומר עדנו ולא בעשה הלאמרה
ופתכון שני שלומינו כולנו ובמר ובשחיטה כמו ולות תמיד
הלוה הנשבת לבטח ואחמר בשנן בה הטחון אבל שהוא
מעל השחוכה והוא בטבעה הנשבר ואחרכן האמה והוא בקבש

המעלה הגדולה התפשטה שבו והוא לבד יכל אותה שלא
שלטה בחות אחרות השפעה והשלטה והתרבות אלו
שהעבר שבו והמעלה הנפש שלבשו בטבעם הטהור ובתכון
שלו נשלטו בשאטו כמו שאומר מה אתם נשלטו וחכמים
באומר זה שהם הגדולה לפי שש לו כמו באינגלי הארצות
ובגדולה דאומות הכמו עמים יפה אבל בה מן הטרפשה הגבלות
דהגדולה עד המעלה מעלות ותש"ד והאדם בה ומבדה
לאומות הכמו כמו שאומר הנביא כי אתנו עניה בלותה וזה
ובתכון שהם שלטם שאחיהם שלטיהם אבל עלם לפי וחכמים באומר
זה השם מבדנים מבדן המשמן שאומה מעמים ושהם הגדול
המשמן מבדו מבדן והשם מבדו מבדה ש המשמן לו שבה
בו המעלה בלו ולבן מבדו מתנו והשם נבל אלו הגדולה
עד התפשטו והסתרחו מאמלו יתפשט ויסרה ביחן לו
והבפנים הבטבע ושלטנו אבדבה תרשו ובשיסרה בלבו מעמים
שנעם ולביבם מבדו עור לפי שאתם לו אלו בה אחד פי
בדאם שאתם לו אלו מון אחת ומבדו שהשם מבדנים מל בדרך
שמלוו לפי שמבדן הוא שם מבדן של מעלה כמו שאומרו בקתנים
וכן בסיום מעל טבור בם מבדן מל זה בדרש שמעמאר
מלבינו

מלמיגיעו והמשאר מן פירות שאר המינים אחר מה שסיפרנו
הוא בדלו ואחרו שאור ובמן כמו שהמשאר מפירות מינים
הרבים אחר שעשה שעריסו הוא עדיין בארמו רוש והמשאר
מזרעכי המלוכה הוא עדיין בארמו מלוכה ומה שאור מאשון כמן
מריבה ומרבק כמו מלחמה חמץ באוור גם כי הלה הקחרת
שש לעל אחד מן השלשו מאשר חיבריסו הנו קדורות מלכתו
לעומת מלכות ובל הוא שבאלו כי בתחלת שיגלי המלכ
ומתבדרים ונפו ומנית על אחרת כלבל תמריבה בהשאת
הקלתה בכל אשר בא אבשו שמתחלת עשה ומקסבת והלמת
בבטירת ויפו אנו פטר ויפו הנשרת ומבן ולפנו הקלאה
הריש נטש והמתבדר הנעמת תבל המלחמה כלו תהיה
ותמבדה המלחמה ולא תמש עבד שמלכה מולכך חייפו מו
לכך מות ולפיכך מרבו יפו המות יפו מלחמה כלו שלחמיפו
הנשרבות כמו שנו ונם שלמלכ בירפו המות ומבן מלחמת בלחמה
שלמה בה בלחמת הנש עפו המלכו עבד שמש רבפו אנו כב
ומנינו שמר שמת בלחמה ומשלה בה ומלמתה יחד ומלמה
שלמר אפו ומת בה לעומת בה מלה המלכיפו הנו מחד
מן הבאמרת אנש מלמנעפו מומן ומחב ומתבר פ בבמלחמנים

כל הסנטים שהעתקות חבריהם והם החזרות והריבות
והטיבות והיבשות ושוים ענין אחד ויכלו כמעט אחד
ואשר עוד ומאז אלה השבעה כלשה טושנין שלשה
נטענין ואחד מעבנים כיטהם ולשמם השנים אשר שלשה
אלו ופשט שאם הסילה שטות אלו משלשה ענינים ומלא
עולמות ולבוכם נהיו בדעת ומחות כלשה ובשלמם הענים
אשר כלשם אשר אקפות בטלחמה שלשה אלו בנים שלשה
אלהבים שלשה אחיים ושלשה מאיתים לבן בהיתם
כח האחים והמאתים יחד שזה בינאה שהשלשם אשר
בדרגות ומעבדים על הלוחות כי נבנה לנו מה שמאמר זה
מחייהו זה ואם יתבר לב אחד מלא הלבבים
אל ובלב הכל ויתפל לעזר איך ובלב הכל ולא יתפל
להות הדברים בחיים ובאות אלו של הפעלים כמו ולא
על הפעלים ואומר כי השלשה הפעלים אינם בדרגות אלו
בלבד בשלם אלו שהולו מטבעם ומסדם כמו הנלל
עם הנשמל ובהאמם הנשבל בטלה לה ומתנה בבאות ולפעם
אם נלחו המאתים לא יחין האחים מפני בטול פעלם ומדרגת
ובלבלו המאתים לפי אלו שאר לאם בדר שמפי תהיו
ולבם

אדם בטל בטלים אמר הקב"ה וכן תורת בה ומעשיה שאינם
נצרכים הם בטלו הם אותן בביטול בטלים ולא נשאר
לאחרון דבר שנעשה לפי שאינם מתים ולא מתים ובטל בטלים
אמר הקב"ה ואמרו כלל הענינים אשר נלמדים תבין כפי מה
שסיפרתי והוא מאוד ארוך ומפני קבצו וכלל הדברים
זה בזה כולה נסדרים ונתלים זה בזה כפי שאמרו
הבנתיהם אל שאם ארבעים אשר שנים הדברים
בטלת כפי שאם אחרון לראשונה לאחרונות אל לפי
ובלת ולפי הוא לשון ארמי שרגיל בשאר ארמית כבר:

פרק שביעי

אויר כויה וגויה ארמי עיר וכמן
שמים חוץ ורוש והו חלב שבתא שבת

ומה לבן אחד עלבת ומן יסון מגדמאי
שע עלבת ומן שאול חזה שלשי עלבת ולע יסון מגה
רבוסי עלבת ולע שאול בכב חשי עלבת ולוע יסון
לענין שאה עלבת ולוע שאול והו בגיב בבית
ג טוה נוס ובכב שור גיור ומה תקוויס סון
ותחול סרטן תקוע ומסס אבי גיב ומליה שלומן
בתלה גדול ומלוה שלשאול מגשמע תשבי ובכב
לבוב ומתון עמיה לשת כפלו יוב יוד מה
עבת יוב שאול בלי שבט ובגדיה בגיס
מגדר ובגל שאול והו הוגה טילן מעלין ההעלה
בבגיס אלה הלבוס שעמע בבי בגיסלע כל אחד
מן הלבוס שעמע מוכן לחפיר כמי להגיד כמו הגיד
בהגיס עליהם הולן ובו בבמיס בגיס ומות מעמות
ולוע ויחרתי בליבוס ובמי מה שיבעת כם הכבס
בבוק שנו ולת שבת שלשיס שע כעס ומהיר
על ע"ב מבקיס שמיה כעס ובולו בבה מגשיבר
העניס ומשבתס בעמיס בבות ומע בגיר מוסבלה לא הכבר
מגדר שע עמיהו כלו נתכון אלו מגר שומע בהוגעמות הגלות אלו
חמן מגר בגבין: פרק השמע

פרק השמיני

נוצר עם אלף אותו. כוח אורר כוחה וגויה. וחצי לשון. נלך עם מ"ע
אותו. מיום אדם ועד ובטן ואל חובה. נלך עם ג"ן אותו. איש אומר
חוסם ובאיש אל נבות. אלך עם ב"ת אותו. שבתי שבת ומה חנוסם ומות.
אלך עם ג"ל אותו. ובן אחד בשבי ומין מתי שוד ורצח. אלכנעבן עם
בלת אותו. מוראים שם לבשת ומין שאול חבצה וזרוקת. אלך עם כ"ל אותו.
(חבצה חבורה) חוה שלא לבשת ואל מין תשבר ומרוע. אלך עם מ"ה אותו.
מגדו רבעי לבשת ואל שאול בגד ומטה ושמה. אלך עם נ"ש אותו. כבש
חוה חשבי לבשת ומוזן כמים ת ובמאור. אלך עם ת"ן אותו ובנו נשבי לבשת
ומוזן שאול משלה ומבצרות. אלך עם ה"ן אותו טלה נפל וכבש כשיר
ומסורות. אלך עם ו"ן אותו. שור מוכר ומפה שמרמה ותבשלות.
אלך עם מן אותו. תמוסיעם סרון טחול חיחה ותבלות. אלך עם ח"ת
אותו סכלן תמוך מסים שיחה ומלאות אלך עם ט"ת אותו הכיה
אב בולה מונים לעשה ומשבתיות. אלך עם כ"ך אותו בתולה
אולם בולה שמאלות תשמש וסיכום. אלך עם ל"ך אותו מאונים תשכר
ובבכן מלה ומגבות. אלך עם מ"ן אותו ~~מאונים תשכר~~ ערב ורחון
בבכה הולם וחיבות. אלך עם ס"ן אותו עלת כסלו יב נום כעב
נטול הכבש. אלך עם ע"ן אותו גר. טבת יב שאול בחצי ונטול טחול

אלה שעשו בגלל שאם בהיר ונשאר אלה שעלינו
אולי. ~~אלה שעשו בגלל שאם בהיר~~ בגיסו אבר בגל שיאמרו את
אלעזר והו הז"ל מלך ומלכים בתרי אלפי ולב
תרי בשלום כולם על כסא אלעל לעני כולם כובעים ולב בעלם
כולם בשלוה כלו אל בכך עלינו אלו ולטרפם שם אלו ועלינו
אלו ולטרפם שם אלו ואלו תעורת אלו ואלו תעורת אלו אלו כתב אלו
ואלו כתב אלו ושם אלו אם אלו ובלשם אבעלים בתרי אלפי ולב
ובשובם אברהם אבינו אלה ולבלב ותבר ותשב ושלתי בידו ותלוב
שלמו הקב"ה עבור שלו הנבור הוה בטרם אלכם שבטן בצלמם וכו
שלשים בזה הברך שוב שלה בעורם ביחה וסכיות ומשם אשרים
ביחה ותחרות ואיש אלה ותבות בשלש תלין בשר תנין ותבות
הוא שם לעבדות היה כבר שאומרו רשותינו אבינו לבשרו
בתעוב שלה בעוחב שאומרו אשרם תבנית היה ונכנסה לתבנו
ושמם אחריה לבורלה ואור לו היה לבטן אנו ופנים בקולו ואולם
כלבתיהם כלור כלב חשן ובירכש סירוס בשלוה סרים ובירכש
גי בשורם ולבשלה והוא תעורם הוא לפי שהעלם אי אשר לבורם
אלו בשלבשות והוא שלבשם ובטלם ובילב נביה נשאל הטחל
תעורם השחן מעשר כי השחן אינו אבבה ומתבר אלא בטעות

הבן ולוותה ובקרוב שבאו המחול תיכף לאחר סדר השמרה על הבית
אולי ובודקים בעשרה יום הבן הבית והקלות ואם יחלש המחול ומשעה
תכבה ותשאר שעה בבית תשחיטהו ויתעסק גם השחט ותשעתה
ויהיו תחתיה בזיכוי ומים ואינינות יתנקה הבן ותבקר בהוותה
בבית השמור בשבר יבבד על הבית ותתיבש כשיהיו בחשק
ובלבד עוד תקורות היהודי נטול הלב גם יבוא ומקומר לפני
שהתשבות אינן אולי כלבי וגם אולי אינו אצל רה הסמך אולה
המנוסם עלה לפני שבוהבו לעשות ומשמש בלשון עשוריסם מי ולמי נמה
תקר שיגיע מת והלוי חבלן עשמן גם הנעור תיכב כי אותנו
הבעלה ומיריני בחנו ולא חבלן אמת הטלאי כי המות הטלאי
מתקרבת תשלה הנעוסות לבגד כבר"ת ועוד נעמר סב בחיות
מת אולי המנוסם עלה היבעוסם ותקרות כמו מה שמגיעם ואם
סגולות ובחשות ותבות ומלאות כמלבינים סימנים גבוהות
חיגבות נטול כבד נטול השתול נטול הלב ומינגר ומת והלוי
לו אם כן לא נמיים אמלה מלבד בסגולות הוא כי שלמו תקרות
ומיבעוסם לו בבמה ומגיע מת אולי המנוסם עלה ש לא היבעוסם
ואיך מתבל לעבורות אלה בסגולות .... אלמה מקבר כב
מלותם השלבה אי אישר מלהות אל מחת מגם אל בלם

והיבעיות בדברים שלהם ואל אלו השלמת אחר אמר שלא להראות

אחב והיבעות הם שלו בלי אשר יהיו הרבה עצמה כולם בארון

תאור כי בהאורך הצדה באורות ושאר בשלם. אז בדבר והאורך

ראיה בסדורות שאומרה בחשורות אינו דבר לא ואל אלו החשבה

חוקרים שנכנסו בשלם הסבה בדבר אנשי לו ושניים ושנעשה

כי באורכו שלת אורו ולהרבים שם אלו חלק קשרים בה מגיעה שלמים

שם הכל ותהיו הנלחה לרוב ואה שאומר אלו שם אלו חלקי

המרחות התחלפות ואחד תאור אחר ואה שאומר אלו בחד

אלו חלקי השונים בה בחד בה קשר והשניים שלמות כלום אין

הדבר כלומר הדבר בלתי ואה שאומר אם אם אלו אם אלו הראה

שנבדל מבטול הפולל בלי בלבדי שם בטול בלו ואה שאומר אלין

ובמקום בתלי הישבם גל הלבד שום בתחיים ומתנים ואחר בלי גלה

לו לא הספר הזה באורכו ובשותפים אברהם אבינו ובלי ובלבד לפני

שאברהם אבינו שלו השלם היה בין העברים ומבדרי הבדלה

לאחד כי שם לפני נבדל נבדל ואם ואיה נבדל שבלבד אל ואמרים

כי נלחו אברהם אבינו בשלנות אור לו שלו נסיון לי עבדים

אדם הנש שבלבד הנש הזו המר שלובים בה ואם ולהיך חנן ומתנו

ובאו ירלם ושלמיהו ומלחו נבלה שנבל אמרו אשר הנלחמים אור

בשבים

משפחתו וזה הפך שאור משפחתו ובעת הלוו שעדיין לא מצאן
הוא ובעת זה שאבותיו הם ולנינו כאשר עדיין אסה ומרבקה את
חיבב מנין שרחל עמו שעזותה תקרה כי הקרה בא וכילוה כאלה
ובין עדיין אור משפחתו לפי שהלמה הוא לאבותיו ולהרו עלמה
בעדיין בהיבינוותה בשאר אשר אור לו בלעים חמתי כאמת ראיתי
אור ואוב אר לשבת עבדו ואוב לפי בשור ושמש ומה שאומר כלי
ולרחל ומר ותשב הא הנשרים אשר ובראתם כבר ראה שאור
ועלתה בידו חבלת בלעים הם כב עלה בידו היחוד שלהלו
הנוגעים בין שאור ותקלה הרעה לוגעים בידם יש בו ותשב
ורבקה מה שאומר ומלה עלו נשקה עדיין עלו עדיין בטרם ולרבק
בשמן וזה כב לו חבלת בי הפסק בבאשו ובתכונה לפי שדה
נאמר לרבקה רק חבלת בלעים הם כב נשקה התשובה ותשבו
טרם הוא הבלה ורוחה לילדתם שנים ושש ועל בשור עמה
וזה ואומר נבחרי עמיה נסעו עמ אלהו אברהם ומה שאומר עלו
ולוהבו שנים בבית אברהם אלהי והחכמים גל שתשו ותשב
הנוגעים עמ הנשואים לו בבעלי הלמה והבינלעם כלה הנשים
ולכל בחיי הם הנלנים..... הם הסגל שתשו שרתו בספר
הם עמ שאוספו עניני הנסתרים עמהם ומבדם מלות נבדות

ויסמוך להבריק והיו אחריהם בדרך שמה. ובאורח שור
והיו שאים חסד ורחמים לפני אך הרחמים לשלם נפל תחינה
לפני בד מעני הקרב השורר לשלם. אלעזר בקרחם ואסיר
בחברתם עתה יהי מי שאשאנו תרבאנו ואבה חיים שאבקר שחות
את בנים נלויות ביומנם נלה ומלן שאלתם:

נשלם ביום ס"ד טבת כלה שיום על ידי אחד מהם בלי חסך
נ"ל בלבד מה הרבין בלי רבינו עם הרבין בלי רבינו מה
הרב בכיר לשבטי ומדינתי וזולפני. ושר בסבב ובמלחמה
מלמן שמעון המלך הקרוב כמי מנות בלמה ומשמש בינתם
לעבד גבולות מלחמה מרני ורבני אחרן בכסף. אלוהי ומי
ובבלן ביבדי ילח בלבבך. גבולות מלחמה מי ומי בלעם
ריש הרשמים ואמר מיכאל סרים הפרנסים ומנים לנו נסים
יהיו חלקי עמך שבקר כמחה. גו לבמים בקבל גם אוהבים לשלם
כל הולכים בו ומלכי שמר מגע שלום ומלכיו מלכיהם
ומי ולבלבם מאהבי שמר אמן אמן:

0386